

## **ASSEMBLEA GENERAL DE SOCIS**

25 de març de 2024

---

S'inicia l'assemblea general de socis, en segona convocatòria, a les 18.30 h.

### Ordre del dia

- 1r. Aprovació, si escau, de l'acta de la darrera assemblea .
  - 2n. Introducció de la presidenta.
  - 3r. Resum de la vicepresidenta primera sobre les activitats del 2023.
  - 4t. Presentació del vicepresident segon en funcions del balanç i el compte de resultats de 2023. Aprovació, si escau.
  - 5è. Pressupost 2024: presentació del vicepresident segon en funcions de la proposta, i aprovació, si escau.
  - 6è. Informació del Consell d'Administració de l'Escola d'Esriptura sobre l'activitat i el tancament econòmic.
  - 7è. Torn obert d'intervencions.
- 

### **1r. Aprovació de l'acta de la darrera assemblea general ordinària del 30 de març de 2023**

*Pedro Santos.* Bona tarda, benvolguts socis i sòcies de l'Ateneu. Benvinguts a aquesta assemblea general ordinària de casa nostra. El meu nom és Pedro Santos e Silva, soc el vicesecretari de la Junta Directiva i exerciré de secretari general d'aquesta assemblea general ordinària. I bé, com bé sabeu, com disposen els nostres estatuts en l'article 15è, aquesta assemblea general és l'òrgan sobirà de la nostra institució, el qual té atribuïdes funcions essencials, com ara l'aprovació del pressupost i dels comptes anuals i la fiscalització de la gestió per part d'aquesta Junta Directiva.

En primer lloc, volem agrair-vos des de la Junta Directiva que hàgiu vingut a exercir el vostre dret de participació en la gestió de l'Ateneu i que és també el vostre deure social. Bé, com a qüestions d'ordre i abans de començar, per facilitar una conducció àgil d'aquesta assemblea i considerant tots els punts de l'ordre del dia que s'han de tractar i votar, els companys i companyes de l'Ateneu us facilitaran unes butlletes, o us han facilitat ja unes butlletes, on podeu incloure els vostres comentaris i preguntes, que es tractaran al punt 7 de l'ordre del dia. Com ja sabeu i per a la resta, només s'acceptaran preguntes que estiguin estretament vinculades als punts objecte de votació, que es durà a terme a mà alçada.

Bé, passem llavors al primer punt de l'ordre del dia, que és l'aprovació de l'acta de la darrera assemblea general ordinària, que estava adjunta a la vostra convocatòria en aquesta reunió. Vots a favor? A mà alçada? Queda aprovada l'acta de la darrera assemblea general ordinària i com a segon punt de l'ordre del dia dono la paraula a la presidenta de l'Ateneu Barcelonès, Isona Passola.

## 2n. Introducció de la presidenta

Presentació de la presidenta Isona Passola per valorar l'assoliment dels objectius econòmics i de funcionament de l'Ateneu, alhora que agraeix la feina desenvolupada pels socis i les sòcies, els ponents i els treballadors i treballadores.

*Isona Passola.* Bona tarda. Moltes gràcies per venir un dia com avui, que plou, i que, a més a més, per qüestions de complir el calendari amb exactitud, resulta que cau al principi de la Setmana Santa. Per tant, moltes gràcies. Bé, cada any, quan aquesta Junta us reuneix, forçosament hem de comprovar, o heu de comprovar, si s'han complert els compromisos que vam adquirir amb vosaltres a l'assemblea anterior i que hem anat complint o anunciant al llarg d'aquest any. Jo crec, i a més ho he repassat bastant exhaustivament, que tot el que vam prometre ho hem acomplert.

El primer objectiu, i ja sabeu que ens preocupa moltíssim era l'objectiu de fer viable econòmicament la nostra entitat. Com a mínim, el que havíem de complir, segur, és no fer créixer el dèficit. Això era importantíssim, perquè ja teníem un dèficit acumulat important, que havia estat heretat, i si seguíem fent-lo créixer i si no fèiem un esforç enorme de contenció, com hem fet, posàvem en crisi l'existència mateixa de l'Ateneu. Com dèiem, hem fet un gran esforç de contenció i tanquem aquest exercici sense pèrdues, i crec que l'estabilitzarem d'ara endavant. Hauria de passar alguna cosa molt grossa, que espero que no passi, perquè això es desestabilitzés.

No només no tenim dèficit, sinó que després ho explicaran el tresorer i el vicepresident econòmic, sinó que hem tancat amb una mica de benefici. Això ha estat molt dur, i hi hem contribuït tots. Vull donar les gràcies a totes les persones que han fet possible aquest esforç de contenció i que han permès que tinguem la tranquil·litat que tenim ara per abordar nous projectes. D'entrada, vull agrair-ho a la junta, la qual s'ha implicat enormement. Han treballat com si fossin treballadors de la casa. Ha estat un treball voluntari; no deixa de ser un voluntariat estar a la junta, malgrat que tenim responsabilitats econòmiques si no funciona i si hi ha dèficits que no netegem. Així doncs, voldria agrair molt seriosament la feina que ha fet la Junta.

També als treballadors de la casa. No ha estat gens fàcil fer aquest esforç de dir «retallem d'aquí, retallem d'allà, com ho fem?». Hi ha hagut una implicació que us agraeixo de tot cor; us ho agraim de tot cor, perquè no és fàcil. També voldria agrair-ho a les institucions; les institucions ens han fet costat. Els patrocinadors ens han fet costat, justament perquè els hem promès que aquest dèficit no creixeria. És a dir, que si ens comprometíem a no fer créixer el dèficit, ens haurien d'ajudar a eixugar el dèficit que hem heretat i que s'ha acumulat a l'Ateneu, i que no és una broma. Ja us l'explicaran després. Per tant, una part d'aquest dèficit acumulat l'hem resolt —una tercera part—, falten les dues terceres parts per treure'ns aquest gep. Jo diria que abans que s'acabi el nostre mandat ho tindrem resolt. Per tant, la part econòmica, la viabilitat econòmica de l'Ateneu —que em sembla que és una prioritat absoluta de qualsevol entitat que vol fer coses ben fetes, que vol tenir activitat, que vol obrir-se—, això està resolt. Hi ha hagut una cosa també que em sembla que és molt interessant i que aquest any ha fet eclosió. Ens havíem compromès sempre amb la renovació generacional, la barreja intergeneracional. Tampoc mitifiquem els joves, tot i que l'entrada dels joves a l'Ateneu ha estat una energia fantàstica, però el que realment ha estat molt bonic és la interacció entre

els joves i els grans. Sabeu que hi ha tres tertúlies de joves, dues molt conegudes, que una d'elles ha rebut el Premi Ateneus, que és el *Cafè Continental*. L'altra és *Ferides de Lletra* sobre literatura, que es reuneixen periòdicament i fan uns *overbookings* que fan molta il·lusió. Això és important, no per res, sinó perquè això sí que representa la continuïtat de l'Ateneu. Quan parlem amb els altres ateneus —anem sovint a les trobades d'ateneus—, és una cosa que ens envegen i ens demanen com ho hem fet. Ho han fet els joves, perquè han trobat que l'Ateneu era un espai de trobada, que tenien ganes de trobar-se, de parlar, de dialogar, i que hi havia una Junta que els acollia amb els braços oberts. Per tant, moltes gràcies als joves que us heu fet de l'Ateneu.

La Biblioteca és la nostra joia (us ho explicarà després la Lluïsa amb detall). Però és molt interessant com responen a l'enquesta que fem als socis sobre la Biblioteca. La Biblioteca té un èxit aclaparador. Aquest any hi han passat 85.000 persones. I, per tant, m'agradaria molt agrair a l'equip de la Biblioteca, que també ha fet un esforç de contenció important, la força, l'energia que li han donat i l'esforç que han fet perquè segueixi sent una de les claus de l'èxit de la nostra entitat. Nosaltres ens sostenim per tres potes importants. Una és els socis. Ens mantenim i creixem una mica en socis. L'altra és els lloguers. La casa ha tingut una eclosió enorme i amb una estructura petita. I aquests actes, tant eren de lloguers —que ens han ajudat a sostenir l'entitat—, com de presentacions de llibres, com els de les seccions. A mi m'agradaria donar gràcies a tots els ponents de les seccions, que aquest any ja no hi són perquè hi ha hagut eleccions i n'han entrat de nous, perquè han fet una feina enorme. O sigui que moltes gràcies. Les seccions són la base perquè són l'esperit de l'Ateneu; la Junta evidentment proposa actes, però de tots aquests 600 actes la majoria són programats per les seccions. Aquest any hem començat a veure de veritat que s'omplien les sales i, per tant, jo crec que aquesta és una de les característiques importants de l'Ateneu. Per tant, els socis amb les seves quotes, els lloguers i les institucions financen l'entitat. Hem mantingut una relació molt propera amb totes les entitats i també amb les institucions, perquè les institucions, i després us ho explicarà el Mateu Barba, tot el que estem fent per acabar les obres i deixar l'Ateneu bé arquitectònicament i també des del punt de vista sostenible. Les institucions estan a prop de l'Ateneu, ens ajuden a valorar la feina que hem fet i, a més, estem en el camí, gràcies a elles, de solucionar aquest dèficit acumulat. Per tant, aquestes són les tres potes que ens sostenen i és molt important que les cuidem.

És veritat que això ha anat bé, perquè l'obertura de l'Ateneu cap a fora ha estat un èxit. La gent entra a l'Ateneu, el coneix i hi participa; s'ha reforçat moltíssim el prestigi de l'entitat. També és veritat que això ho devem a l'obertura del restaurant. Estem vigilant molt de prop —no us penseu que no ho fem— que no sigui excessiu. I, a més a més, estem pendents, i això té molt a veure amb el restaurant de baix i amb una sèrie de gestions que estem fent, que no hi hagi un accés al restaurant que col·lapsi el jardí. De moment, no ha passat. No ha passat des que hi ha el restaurant. Però bé, tingueu clar que ho vigilem. El jardí de l'Ateneu no ha de ser aquella mena de jardí decadent, una mica mausoleu, que és molt agradable i que no hi ha mai ningú, i que se sent el soroll de l'aigua. Això està molt bé per a les pel·lícules. Però això ni fa sostenible l'Ateneu ni fa que l'Ateneu sigui viu. I l'Ateneu, ara, és molt viu. Per tant, no penseu que no estem pendents d'això. Voldria també donar les gràcies a l'Escola d'Esriptura, que és l'altra joia que té l'Ateneu, perquè aquest any fa 25 anys. 25 anys d'una experiència d'èxit complexa. Tenim bones relacions amb l'Escola, malgrat que vam arrencar amb unes relacions complicades. La felicitem de tot cor per aquests 25 anys i li desitgem un gran futur. Tot això són coses que hem anat fent. La Lluïsa ho explicarà, però no voldria

oblidar l'excel·lència que ha tingut la programació cultural. Com deia abans, ha estat impulsada per les seccions i coordinada per la Vicepresidència Cultural. Aquesta programació que ha augmentat tant en quantitat i en qualitat hem d'anar mirant si l'afinem perquè no ens faci trencar les costures de l'estructura que tenim. En la mesura que la qüestió econòmica sigui més positiva, diguem-ne, i l'estructura humana de l'Ateneu pugui sostenir les activitats, en podrem fer més. Aquest any, d'una manera que ens ha desbordat, però ho hem resistit, ha tingut una activitat enorme. Hi ha hagut un gran esforç de la Vicepresidència Cultural i de l'equip, amb el Xavier Padrissa, que ha entrat a coordinar la Secció de Cultura. Hi ha una última qüestió que no voldria passar per alt, perquè, és clar, parlem del que hem fet, però d'alguna manera tenim reptes, és a dir, el que hem fet s'ha fet, hem complert els compromisos. Vosaltres després opinareu, sempre hem escoltat els socis. Hem tingut una persona que ha recollit totes les queixes o les demandes dels socis, vull dir que després podreu fer preguntes o al llarg de l'any.

Ara tenim un repte, que va molt lligat a la situació del país. Enguany, hem iniciat una col·laboració amb Política Lingüística de la Generalitat per fer classes de català per als nousvinguts. Aquesta ha estat una obsessió nostra perquè si tots som conscients —si en parla tothom, en parlen els mitjans, en parlen els polítics, de l'arribada de nousvinguts que han arribat amb 20 anys a Catalunya, molts dels quals ja són catalans —la Carme em renya, em diu que no digui «nouveinguts», que ja són catalans. Sí, és veritat, ja són catalans, però hi ha un dèficit d'aprenentatge de la llengua i sobretot de la cultura. Hem obert de bat a bat les portes de l'Ateneu perquè vinguin aquí a aprendre llengua i cultura catalanes, i això encara anirà a més. I, sense desmerèixer per res ni afluïxar amb les activitats que fem culturalment a l'Ateneu, voldríem baixar l'Ateneu a la plaça per apropar tota aquesta gent que viu en el nostre barri, que els fa molt respecte entrar en els nostres actes. Tenim tot un pla per obrir-nos a tots els col·lectius que conviuen al barri amb nosaltres per oferir-los moltes de les activitats culturals que fem, per barrejar-nos amb les seves. Penseu que aquí hi va haver un acte preciós que es va fer al canvi d'any dels amazics. Aquesta sala estava plena d'amazics, són els habitants del nord de l'Àfrica. Van fer una festa els joves i els grans, després van prendre te al jardí, van fer la festa, els joves parlaven tots en català, presentaven en català, algunes persones grans duïen vel, d'altres anaven sense; va ser un acte que va marcar una mica allò que voldríem aconseguir fent baixar l'Ateneu a la plaça. Per fer aquesta política d'obertura i integració mútua —perquè al final no es tracta d'integrar només, sinó de comunicar els grans fracassos de les polítiques de migració— se'ls ha donat jardins, se'ls ha donat casa, a la gent que ve desesperada perquè ve a buscar feina, però no se'ls ha donat via associativa. Ara tots els sociòlegs diuen que la vinculació important perquè les persones que venen de fora se sentin connectades amb una societat passa per la vida associativa. Hem acceptat aquest repte i justament per això hem contractat l'Oriol Bota, el nou gerent de l'Ateneu, que és una persona que està molt vinculada amb el món associatiu, i ha estat al càrrec de la Fundació Sant Joan de Déu. A més, va gestionar el Grup de Cultura 03 i ens ajudarà perquè tirem endavant aquest repte d'obrir-nos, de barrejar-nos i de fer això que crec que qualsevol societat sana necessita, que és obrir els braços als que entren i explicar-los qui som i escoltar qui són ells. Us demanaria la màxima col·laboració amb aquest repte. Ja coneixereu l'Oriol Bota i l'equip que tirarà endavant això i espero que us hi sentiu vinculats i ho compartiu. Moltes gràcies.

**3r. Resum de la vicepresidenta primera sobre les activitats del 2023.** En el mateix punt 3 s'inclou l'informe de la conservadora Elisabet Cirici i Amell (substituïda per l'arquitecte Mateu Barba).

El secretari general de l'assemblea, Pedro Santos, obre el tercer punt de l'ordre del dia.

*Pedro Santos.* Moltes gràcies, presidenta. Passem al tercer punt de l'ordre del dia, que és el resum de la vicepresidenta Lluïsa Julià de les activitats de l'any 2023.

*Lluïsa Julià.* Gràcies, Pedro, i bona tarda. Una mica com la Isona ha fet, el fet que sigui la tercera assemblea fa que mirem també una mica endarrere. I és cert que l'any 2021 vam treballar des de l'excepcionalitat de la pandèmia que va aturar-ho tot. De manera que l'any 2022 va ser l'any de la represa de l'activitat per tornar a prendre el pols, com ja s'ha dit i com veu veure, amb un augment molt considerable d'actes, que va implicar també la celebració dels 150 anys de la nostra entitat. De fet, això va servir de palanca per a aquest relançament difícil per a tothom. Ja ho ha dit també la presidenta. Definiria, per tant, el 2023 com l'any de la consolidació de l'activitat interna i de la irradiació i de la influència de l'Ateneu en la cultura del país, la qual cosa es posa de manifest en els cicles conjunts que s'han dut a terme des de les seccions, traçats des de la col·laboració entre elles i amb la junta. Em refereixo, per tant, a cicles als quals tots heu assistit: d'art, d'història, d'economia, entre d'altres, dirigits amb voluntat de portar el debat sobre els temes i les inquietuds actuals que ens concerneixen com a ciutadans en el món d'avui i que detallaré a continuació.

A banda, associacions i entitats culturals, polítiques o del tercer sector han dut a terme nombrosíssims actes atès que han considerat que l'Ateneu és un lloc obert a la ciutadania, que és l'altaveu adequat per celebrar els seus actes, homenatges, rodes de premsa o assemblees. El recorregut fins aquí ha estat dur —també ho ha dit la presidenta—, molt exigent, fet, com sabeu, des de la contenció pressupostària més estricta que implica la responsabilitat de fer sostenible l'Ateneu i que s'ha pogut tirar endavant pel compromís de tots els agents que conformen la casa: treballadors, junta, ponents, responsables de tertúlies i socis. Per això vull començar agraint l'esforç i la dedicació de tot l'equip de professionals de l'Ateneu, que hi treballen dia a dia. També vull agrair la feina dels ponents que han desenvolupat la seva tasca fins al mes d'octubre i han passat el testimoni als nous responsables de cada secció i que teniu en pantalla. Les eleccions, com sabeu, es van celebrar el mes d'octubre i és veritat que encara els sortints han estat al peu de l'organització de bona part de les activitats de l'any 2023.

Els eixos d'interès de la cultura catalana en el sentit més ampli, la seva visibilitat, estudi, debat, han estat presents al llarg de tot l'any a través de conferències, diàlegs, taules rodones, cicles, jornades, etc. Són les línies d'actuació de l'activitat cultural que han estat dirigides pel programa d'actes impulsat des de la Junta i des de les seccions de forma —hi insisteixo— transversal i en col·laboració també estreta entre les diferents parts. A vegades venen d'una banda, a vegades d'una altra, i se'n parla i es comenta en les reunions culturals que fem, com sabeu, cada mes. En aquest sentit, vull destacar els cicles que es reflecteixen en el gràfic següent.

En el primer cicle van tenir lloc cinc diàlegs amb els artistes que conformen part de la rica col·lecció d'art contemporani de l'Ateneu Barcelonès i que va comptar amb la presència

d'artistes com Ignasi Aballí, Frederic Amat i Perejaume; a més a més, dels estudiosos de l'obra de Margarida Andreu per part de Lilianna Marín i Susana Portell; Jordi Benito per part a càrrec de Pilar Parcerisas en un cicle que va dirigir Rosa Maria Malet amb el títol «Testimonis visuals del nostre temps». El segon cicle a destacar és «La forja d'una economia industrial, 1820-2020: èxits i fracassos del desenvolupament econòmic espanyol». Fet a partir de la figura i a tall d'homenatge també a l'economista Jordi Nadal, traspasat el 2020. El cicle va estar impulsat per la Secció d'Economia i es va coorganitzar amb el Centre d'Estudis Jordi Nadal de la Universitat de Barcelona i, per tant, va comptar, a més a més, amb la participació de molts estudiants de la Universitat de Barcelona. Es va desenvolupar al llarg de la primavera i inicis de la tardor, a càrrec d'especialistes de referència en les respectives disciplines, que van donar una visió de les distintes revolucions industrials fins a l'actualitat i els seus reptes successius. El tema econòmic ha estat present en altres moments de l'any, com en el diàleg conversa que va tenir lloc entre el president Pere Aragonès i el Premi Nobel de Ciències Econòmiques Joseph Stiglitz. Des d'una altra perspectiva, el cicle «Més intel·ligents, més humans», que ha estat un dels eixos centrals de la tardor, ens ha permès conèixer dades objectives i reflexionar entorn de la crisi de l'humanisme europeu, ara més amenaçat que mai, i el canvi de paradigma que imposa la revolució tecnològica que estem vivint. La confusió generalitzada de conceptes i els perills com la pèrdua de valors democràtics es van posar en relleu. Es va desenvolupar durant els mesos de setembre a desembre i entre els nombrosos actes destacaria «Entre Torralbas: la intel·ligència artificial entre la filosofia i la computació», realitzat amb la Universitat Politècnica de Catalunya, el Col·legi d'Enginyers Industrials i el Centre de Regulació Genòmica, o la conferència del filòsof Éric Sadin, que va estendre una mirada crítica sobre les conseqüències de la intel·ligència artificial i la necessitat d'anticipació davant la realitat que vivim. Podreu trobar una crònica detallada d'aquest acte al web, per exemple. No és casual, doncs, que el tema amb el títol «Cultura i tecnologia, passat, present i futur de l'Ateneu» fos l'escollit per Ricard Faura, vicepresident econòmic de l'Ateneu, en la seva conferència que va obrir el curs acadèmic. L'exposició ens va permetre veure d'on venim en aquests reptes, va indicar els dubtes i les possibilitats de la intel·ligència artificial i les seves implicacions socials, econòmiques i ètiques. Evidentment, es va generar un debat molt interessant després de la conferència. Abans de la primavera, també vam acollir el cicle «Mites. Converses actuals sobre narratives de poder», organitzat pels alumnes de filosofia, polítiques i economia de la UPF. És una mostra, com també ja ha indicat la presidenta, de la transversalitat i de les relacions intergeneracionals que anem construint. Vam seguir també el curs polític i vam poder conèixer de la mà dels representants polítics els programes culturals per a la ciutat en les últimes eleccions municipals celebrades el mes de maig. També hem tractat la llei d'amnistia i la nova etapa que obre en actes propis i de diferents grups polítics. La política europea i internacional ha estat present i a debat en diferents moments de l'any. Cal destacar «Utopia, transformació, resistència i claudicació» en col·laboració amb el grup Espacio Público sobre la guerra d'Ucraïna i «De Rabat a Kabul (passant per Gaza), sobre el conflicte d'Orient Mitjà, en col·laboració amb l'IEMed.

Teniu aquí un esquema amb tots els actes, que trobareu a la memòria, a la Biblioteca i també al web. No puc citar els nombrosos actes de les seccions reflectits en aquest esquema i que, com us deia, trobareu en els annexos de la memòria. Sols en citaré a tall d'exemple alguns, com «La política d'Aristòtil» de la Secció de Filosofia en col·laboració amb la Casa dels Clàssics, «Schubert-Goethe, relació entre literatura i música» o «Nacionalisme català i feminisme», una conversa imprescindible amb les autores del Manifest Matriotes, dirigit per les seccions de Llengua, Literatura i Feminismes; dins el cicle «Cent anys dels anys 20» la conferència «Margarida Xirgu, l'actriu catalana més universal» que va organitzar la Secció de

Teatre i va aplegar un bon nombre d'actrius que han obtingut el guardó; «La importància de la Fundació del Futbol Club Barcelona en la transformació social», organitzat des de la Secció d'Economia; «El canvi climàtic i els seus efectes», tractat des de la Secció d'Ecologia, que es va celebrar el mes de febrer; «El llegat de les nostres dissenyadores d'ahir i d'avui», des de la Secció d'Arts Visuals; «Les dones i la justícia», des de la Secció de Feminismes; «El Consolat de Mar, 750 anys d'història» o el «Centenari del cop d'estat de Primo de Rivera» des de la Secció d'Història; «Henry James en el cinema català», amb la projecció del film *Els papers d'Aspem* de Jordi Cadena o la projecció del documental *Terenci, la fabulació infinita* sobre Terenci Moix de la Secció de cinema i a partir de la qual, des de l'any passat, es va iniciar la participació de l'Ateneu amb el BCN Film Festival. I encara, abans d'acabar l'any, el torneig de simultànies de la Secció d'Escacs que el desembre va dur a la mestra iraniana Sara Khadem, així com altres activitats per augmentar els socis en aquesta Secció, que ara ha pujat de categoria i a la qual, per tant, felicitem. La programació de música ha continuat molt viva amb concerts en col·laboració amb les entitats musicals; el cicle «Oasi de Lied. L'Oasi Musical»; la primavera del 2023, en col·laboració amb l'ESMUC, i els concerts realitzats en col·laboració amb Joventuts Musicals de Barcelona o el Premi Maria Canals, enguany amb un concert de piano del coreà Jin-Woo Bae, gràcies al soci i mecenes Joan-Artur Roura, així com els dirigits per l'Associació Joan Manén, amb qui mantenim un estret i ja llarg vincle.

*Lluïsa Julià. [Mostra gràfics a la pantalla de l'escenari per complementar la seva exposició.]* Aquí teniu una mica la tipologia d'actes per seccions. Tal com els indicadors d'assistència i de creixement apunten, en conjunt valorem molt positivament la bona rebuda dels actes organitzats per l'Ateneu a través de les seccions de la junta. I no cal dir també les tertúlies, que crec que són un espai privilegiat de trobada de la casa. La mitjana de 18,8% d'actes mensuals amb un creixement del 10,8% d'actes organitzats per l'Ateneu dona raó del volum total d'actes en conjunt, com ja hem explicat de diferents agents. Hem comptat amb un total de més de 24.000 persones que hi han assistit presencialment a les conferències, taules rodones i seminaris. Així doncs, hi ha un augment claríssim de la gent que vol assistir als actes presencialment, més concretament el 34,3% respecte a l'any 2022. I per fer això comptabilitzem un total de 653 actes. En aquest sentit, crec que cal valorar molt positivament la incidència social i l'impacte creixent i constant que també han tingut els mitjans de comunicació. També ha continuat la dinàmica dels cursos que vam iniciar el 2021. A la tardor ha tingut lloc «Una història de Catalunya als ulls del món», amb un nombre elevat de participants, sota l'impuls de la Secció d'Història, que continua amb altres cursos enguany. Una altra faceta que s'ha produït aquest 2023 i que cal destacar és la realització de dos documentals de producció pròpia. El titulat *Sota el jou del franquisme*, fruit del projecte Memorial Ateneu Barcelonès 2023. El projecte treballa en la recuperació i difusió de la memòria democràtica mitjançant entrevistes d'ateneïstes que hagin estat testimonis de la resistència política i cultural durant el franquisme, de l'emancipació de les dones i de l'exili català de la postguerra, i que vam poder veure i comentar amb els socis protagonistes el mes de gener passat en aquesta mateixa sala. També *El temporal i la calma*, documental que exposa la relació de dos grans escriptors: Joan Maragall i Víctor Català (Caterina Albert), que parteix d'un primer acte que vam tenir. Vam tenir l'ocasió de veure'l aquí l'any anterior i es fa a través de la seva correspondència, que és realment sucosa, i podrem estrenar-la aviat, ja que es troba ja en la fase final.

Entre els actes singulars amb una gran participació dels socis cal destacar el 12 d'abril la cloenda de la celebració del 150è aniversari, amb la presentació de l'obra *Observance*, de Bill Viola, al pati de Carruatges. La vetllada va acabar al jardí amb el reconeixement als socis d'honor dels últims anys, els quals en els seus parlaments van destacar la importància de la Biblioteca en la seva trajectòria vital i professional. També aquell mateix dia es va fer la inauguració dels nous espais de la segona i tercera planta després de la seva remodelació.

Un acte que no podem deixar de banda pel seu gran lluïment és la celebració de Sant Jordi amb la lectura en veu alta de l'obra dels autors commemorats aquell any. Segur que el 2023 serà recordat per haver pogut comptar amb la presència de Josep Vallverdú, escriptor de les Terres de Ponent —com li agrada dir—, que celebrava ben actiu els cent anys del seu natalici i que va ser ovacionat llargament pels assistents. (Ell conserva un record molt especial, com ens ha fet arribar). I a la tarda, com ja va ésser costum, vam assistir a la representació de *La casa en obres* en aquest auditori.

El maig va tenir lloc la conferència i la inauguració de l'exposició «Domènech i Montaner. catalanisme i país», un homenatge necessari per a qui ha estat un dels presidents centrals en la nostra història i valedor de l'adquisició d'aquest palau des de la seva presidència. Aquest any ja sabeu que, amb Guimerà, estem un altre cop de celebració de presidents; ja se'n va fer dilluns un primer acte més centrat en la dramaturgia, i després del maig en farem un centrat més en la figura cívica de Guimerà, president també d'aquesta casa, que va ser el primer que va fer un discurs en català.

El juny la jornada de portes obertes de l'Ou com balla i la 52a edició del Premi Crexells, amb Mar Bosch —guardonada pel seu llibre *L'edat dels vius*—, van ser una altra mostra de la intensitat de la vida associativa, i vam poder comptar amb la lectura de l'actriu Carme Elias. D'altra banda, l'Ateneu va posar un estand a la Setmana del Llibre Català, al moll de la Fusta, amb el llibre guardonat.

Un acte del qual no podem deixar de fer referència són els vuit vespres del Juliol a la fresca, que ens van proporcionar moments pletòrics de música, recitals i concerts, entre els quals cal destacar *Quatre Solos Soles*, en col·laboració amb l'òpera contemporània. L'acte formava part del Grec Festival de Barcelona.

En aquest apartat cal dir que vam tancar l'any amb el Concert commemoratiu de l'Onze de Setembre i, per Nadal, amb el cor de cambra Noctes, al pati de Carruatges.

No entro a detallar la quantitat de col·laboracions que hem fet amb les institucions i equipaments de la ciutat i del país, i que s'inicien en la integració al barri amb Cultura Rambles i el Consorci de Normalització Lingüística pel nostre compromís amb la llengua catalana. En aquest sentit, continuem participant en el projecte Aina del Departament de Polítiques Digitals i Territori.

Una llista completa de les entitats que trobareu en els annexos a la memòria dona la mostra de la irradiació de l'Ateneu per esdevenir centre de referència, cosa per la qual la Junta vetlla entre les seves prioritats. Ara sols volia recordar el suport constant que hem rebut de la Caixa, de l'Institut Europeu de la Mediterrània, del DIPLOCAT, de l'ESMUC, de l'Institut Francès, de l'Institut Goethe, de l'Institut Italià i d'algunes editorials com Arcàdia, Barcino, Base, Columna,



Edicions 62, Edicions de 1984, Edicions de la Universitat de Barcelona, Enciclopèdia Catalana, Prou, La Breu, Empúries, Galaxia Gutenberg, Cal Carré, etc., que han estat sempre indicades en les vitrines de novetats i que han proveït les nostres col·leccions quan se'ls ha demanat ajut des de la Biblioteca, a causa com ja s'ha dit de les restriccions pressupostàries. També cal agrair —i molt— les donacions de llibres per part de socis i sòcies.

Aquí teniu una mica el que us he explicat: la quantitat de persones que han accedit a actes, 24.248; la quantitat d'actes... Aquí teniu una mica la referència que he anat dient.

I passo a parlar mínimament de la Biblioteca i l'Arxiu. La Biblioteca és un dels principals motors de l'Ateneu pel seu ús continuat i preferent per molts socis i sòcies, pel seu horari i pel seu servei, que és immediat i que proporciona —tal com ha posat de manifest l'enquesta feta als socis aquest 2023 sobre l'ús, els usos, material, etc., a la qual feia al·lusió la presidenta abans— una gran acceptació de l'ús i una alta valoració per part dels socis. El 73% dels enquestats fan ús del servei de préstec, que justament aquest 2023 s'ha vist incrementat un 8%. L'enquesta també destaca que el 52% llegeixen revistes i diaris, i que pràcticament el 50% treballa amb material propi inclòs a la tauleta o al portàtil —això és un increment claríssim—; ha tingut un total de 85.640 visites aquest any, xifra que inclou consultes al catàleg, préstec, reserva de documents —això suposa un increment del 7% respecte a l'any anterior.

No vull deixar de mencionar els centres d'interès bibliogràfics que la Biblioteca genera i exposa fent-se ressò o posant de manifest les activitats que duen a terme al llarg de l'any i que teniu reflectides en la imatge. Aquí teniu una mica part de l'enquesta sobre els usos, l'estudi, el material propi, amb la tauleta, el wifi, els préstecs, els diaris, etc.

Aquí teniu una mica les dades que us assenyalava ara de l'increment de l'evolució del préstec dels últims tres anys, com ha anat creixent i els números globals de gent que utilitza el servei de la Biblioteca que sens dubte —com ja sabem tots— és una un aspecte central de la casa. Però com us deia no vull deixar de mencionar els centres d'interès bibliogràfic que la Biblioteca genera. Penseu que se n'han fet més de cent de petites exposicions a l'entrada esquerra de la Biblioteca, segons la dinàmica dels diferents actes o activitats de tot tipus que s'han anat generant. D'una banda, algunes obres també del seu fons han format part d'exposicions: en concret, han participat en «La Catalunya de Jules Ainaud (1871-1872)» a la Fundació Mapfre i també en l'exposició itinerant «Joan Fuster - Josep Pla: una conversa infinita». També cal dir que, gràcies a un acord de col·laboració amb el Centre de Restauració de Béns Mobles de Catalunya, s'ha pogut dur a terme un estudi exhaustiu de l'estat de conservació del fons patrimonial de la Biblioteca, la qual cosa permetrà establir prioritats per actuar davant les afectacions dels llibres i documents que es generen al llarg dels anys. Aquest programa ha estat portat a terme per Sergi Montes i tot l'equip de bibliotecaris i responsables TIC, acompanyats per Rosa Maria Malet, responsable de la junta.

I ja les meves últimes paraules: aquí teniu tots els centres d'interès. Classificats per temàtica, se n'han fet més de 100: 45 de literatura, estudis literaris i llengua; de filosofia, 9; d'història, 13; altres; música...

Finalment, com us deia, vull agrair la feina de Rosa Maria Pujol, síndica del soci, la dedicació que ha tingut sempre, constant, per atendre i resoldre els problemes que la vida associativa genera; també ens fa estar alerta de les dificultats que van sorgint en la vida diària d'una

comunitat com la nostra, sempre viva i canviant, i que, per tant, genera friccions a vegades. Al llarg d'aquest any s'han contestat 96 qüestions contingudes en 77 comunicats escrits; la gran majoria han estat qüestions puntuals que s'han resolt a través dels membres de la junta, la Gerència, el personal d'atenció al soci..., fet que ha permès entomar i executar un ampli ventall de les qüestions comunicatives, i actuar-hi. En aquest informe s'han agrupat a partir dels punts següents: informes més generals; Biblioteca; bar restaurant ATN; nova concessió de la cafeteria restaurant... Són els punts de fricció en els quals necessitem estar més atents; com també ja s'ha dit, espais de servei i millora del medi ambient, que és un tema que ens afecta i que va en augment no només per la sequera sinó per veure com hem d'actuar.

Moltíssimes gràcies per la vostra atenció. Per a qualsevol pregunta, després estaré a la vostra disposició.

El secretari general de l'assemblea, Pedro Santos, informa que dintre de l'ordre del dia se segueix amb el punt 3.

*Pedro Santos.* Moltes gràcies, vicepresidenta. Ens mantenim dins del mateix punt de l'ordre del dia, passem a l'informe de la conservadora Elisabet Cirici, membre de la Junta Directiva, de la qual hem d'excusar la seva absència avui, i que serà presentat en la seva substitució per l'arquitecte Mateu Barba.

Exposició de Mateu Barba sobre les actuacions de millora de l'edifici, de les subvencions atorgades per seguir transformant l'Ateneu, d'obres i millores de seguretat i també sobre la sostenibilitat energètica.

*Mateu Barba.* Bona tarda a tothom. Disculpeu que l'Elisabet no hi és; faré el que pugui per substituir-la.

Bé, com sabeu, des de fa uns anys ja —i especialment en aquests últims anys— l'Ateneu ha fet un esforç per intentar actualitzar el seu edifici. És una tradició que ja ve de lluny, però que aquests últims anys s'ha reforçat amb la voluntat d'accedir a totes les subvencions a les quals hi ha possibilitat d'accedir. Per una banda, en aquest exercici han finalitzat unes obres que formaven part de les subvencions bianuals de l'últim exercici, que van comportar l'alliberament de la planta segona per crear un nou espai, una nova sala per als socis, i la concentració i l'agrupació dels serveis de l'oficina tècnica de la casa, agrupant el que era Biblioteca i el que era el conjunt de l'administració, que està a la planta tercera. La planta tercera, després de la sessió de l'any passat, es va poder visitar. La planta segona encara estava amb obres, tot i que la sala ja en ple funcionament, però queda pendent una actuació —per a la qual ja s'ha demanat una subvenció—, que és acabar un tema d'un mural que va sobre la porta d'aquesta nova sala que s'ha creat al Petit Ateneu, que farà una artista que ja ha estat convocada, l'Anna Rierola. Això és pel que fa a la rehabilitació dels elements patrimonials.

Hi ha un tema de millores de seguretat que ara tractarem. Respecte a l'ascensor i respecte als temes d'extinció automàtica de la casa, hi ha un tema d'aquestes noves subvencions: ha sortit una convocatòria trienal de subvencions de la Generalitat amb dos aspectes principals: la restauració i el manteniment.

Pel que fa a la restauració s'ha proposat un projecte que, de fet, ja està fet en aquests moments. El projecte ja està realitzat i ha estat subvencionat; consisteix en el reforç estructural de tota la part de la planta segona que no s'havia intervingut, és a dir, la sala Pompeu Fabra. El 2014 ja es va fer una actuació per millorar els aspectes de les llibreries, el clima i l'extinció automàtica, però va quedar pendent la rehabilitació del terra. Aquest terra, com sabeu, a sota té la Biblioteca, el que abans en dèiem l'ala de revistes i que encara en diem així en honor que històricament havia estat allà. Aquella part a sobre té la sala Pompeu Fabra, que té un terra de fusta de bigues una mica cedides després dels anys. Convenia poder intervenir per fer aquest reforç, i aquest reforç s'estendrà a la part de la segona planta que encara no ha estat rehabilitada. Per això ens han donat per part del Departament de Cultura la primera de les subvencions. *[L'arquitecte Mateu Barba mostra una gràfica]*. També hi ha una subvenció que era destinada a temes de manteniment, que s'ha fet el mateix: intentar estendre la intervenció que es va fer a la tercera planta i s'ha demanat la part tècnica, és a dir, la part d'elèctrica i de clima per poder avançar en un futur proper cap a la rehabilitació total de la tercera planta.

Llavors aquestes subvencions han estat concedides pel Departament amb un 70% del seu finançament. És una subvenció triennial, per tant, es pot executar aquest any o es pot executar l'any que ve, i la Junta haurà d'acabar de mobilitzar-se per acabar d'aconseguir el finançament necessari per poder complir amb aquests objectius.

També hi ha una subvenció recurrent de la Diputació de Barcelona, que ens ajuda també. Recordeu que els fons destinats a inversió queden totalment segregats de la despesa corrent; per tant, encara que hi ha hagut obres en aquests anys que hi ha hagut la situació provocada per la pandèmia, les obres tenen un procés estanc independent respecte al funcionament de la casa.

*[L'arquitecte mostra a la pantalla fotografies de l'estat de les obres a la sala Petit Ateneu.]*

Bé, aquí tenim aquesta és la sala del Petit Ateneu, que està bàsicament acabada i que, com ja heu vist a la part exterior falta acabar-la d'endreçar. I aquestes són una mica les actuacions que s'han fet, que és el reforç de l'estructura de fusta, l'execució d'una capa de compressió, la col·locació d'un nou paviment com el que tenim en aquesta sala, un paviment de parquet com es correspon a un espai que formava part del palau original; aquesta mateixa actuació s'estendrà ara a la Pompeu Fabra i a Presidència.

La sala Pompeu Fabra té molt d'encant i té un aire molt particular, però sempre ha estat frenada i limitada en el seu ús perquè tenia la mala condició d'aquest terra i sempre hem estat una mica temorosos en el seu ús extensiu. Amb la rehabilitació és podrà tenir ara uns actes amb més plenitud.

Pel que fa a temes de seguretat, hi ha l'actualització de la legalització de l'ascensor Jujol, amb la reparació dels vitralls del sostre de la cabina i també el tema que ja es va endegar l'any anterior, que és l'actualització de l'extinció automàtica contra incendis que hi ha en aquest edifici. És un edifici que té molta fusta i té molt de llibre hi ha un sistema d'extinció automàtica d'aigua nebulitzada, que permetria salvar l'edifici i salvar —esperem també— el patrimoni, però hi ha tot un procés de renovació del manteniment.

Per tant, les obres que s'inicien aquest any són les que s'han aconseguit de la subvenció. Però en paral·lel hi ha un altre tema important, que és de la sostenibilitat. Està en procés de converses l'estudi de la instal·lació de les plaques fotovoltaïques en el terrat de l'edifici, però no fet autònomament per l'Ateneu, sinó amb col·laboració amb l'Energètica Pública de Catalunya, que és la que subministrarà l'energia als edificis públics. L'Ateneu està cercant de formalitzar el que seria el primer cas d'edifici no estrictament públic que s'adhereix al sistema aquest, amb la voluntat de generar energia fotovoltaïca que permeti baixar el consum i obtenir un millor cost energètic per a l'edifici en un moment en què l'energia —com sabeu tots sobradament— està tan malament.

Finalment, l'habitabilitat de l'edifici fa que els usos de l'Ateneu vagin canviant amb els anys. Això ara en aquests moments s'ha concretat amb un pla especial que s'ha entrat a l'Ajuntament, que intenta ajustar els usos que en aquests moments s'estan produint a l'Ateneu —que ja sabeu que hi ha un restaurant a la planta baixa, que hi ha un restaurant a la primera planta, que hi ha una sèrie d'activitats que no són tot el conjunt de les activitats que es fan a la casa, que són molt diverses—, que siguin compatibles amb la normativa en aquests moments vigent a Ciutat Vella.

Aquest pla especial ja està redactat, ja està enviat i, per tant, ara està en fase de tramitació amb l'Ajuntament i esperem que, de cara a la propera assemblea, estarà ja resolt.

I aprofito la tribuna per dir-vos que he vingut a parlar del meu llibre: com sabeu, es va fer una edició de la biografia d'aquest edifici; la Junta conjuntament amb Penguin Random ha promogut una nova edició —el llibre estava exhaurit—, i el dia 11 d'abril farem una presentació d'aquest llibre, que parla sobretot de l'edifici, però també de la gent que el fa tirar endavant. Moltes gràcies.

#### **4t. Informació dels comptes anuals 2023.**

[El vicesecretari Pedro Santos dona les gràcies a l'arquitecte Mateu Barba i presenta el 4t punt de l'ordre del dia.]

*Pedro Santos.* Moltes gràcies, senyor Barba, per aquesta presentació. Passem al punt quart de l'ordre del dia, que és la presentació per part del vicepresident segon Ricard Faura i i del tresorer-comptador Daniel Faura del balanç del compte de resultats de l'exercici econòmic de l'any 2023 i la seva respectiva votació.

*Ricard Faura.* La informació l'heu tingut a l'abast tots els socis i sòcies durant unes setmanes i intentarem una mica aprofundir en els aspectes que ens han semblat més rellevants. Farem la presentació a quatre mans, com és habitual, els Faura Brothers (som Faura, però no som germans; però, bé, com si ho fóssim; ni parella de fet, però com si ho fóssim). Ens fa especial il·lúsió presentar uns números com aquests, perquè portàvem uns anys una mica patint en el moment de presentar números que no fan il·lúsió pel patiment amb dèficits, amb dificultats per tancar amb un equilibri econòmic i, com ha dit la presidenta, era el nostre objectiu, i sobretot aquest any era un objectiu necessari, perquè s'està treballant molt a fons amb la possibilitat d'eixugar un dèficit històric —que ja també us l'explicarem—, i el primer escull que teníem i que ens demanaven és que no podíem anar a demanar aquests ajuts arrossegant un dèficit estructural. Havíem de presentar uns números equilibrats i, si fora possible, en

positiu. Ho hem aconseguit amb molt esforç, amb molt de treball per part de tots, sobretot per part de l'equip de l'Ateneu, i és d'agrair que puguem presentar aquests números avui. D'entrada, és important també destacar l'evolució de socis i sòcies que hem tingut aquests darrers anys. Sabem que l'hipotètic equilibri pressupostari; sempre hem parlat del límit dels 4.000 socis, però arran de l'impacte de la pandèmia els vam perdre d'una manera molt evident: vam baixar gairebé 1.000 socis de cop, cosa que ens va fer trontollar molt l'economia i les previsions que hi havia fins al moment. L'esforç que s'ha fet de mica en mica està donant fruits: en aquests moments, veiem que vam tancar l'any amb aquests 3.200 socis i tenim previsions de cara a aquest 2024 d'augmentar aquest nombre, i nosaltres creiem que els 3.500 crec que els podem aconseguir, i si poden ser més, millor.

Aquí en aquest saldo una mica comparat —no sé si es veu força bé— pel que fa a socis, sense els de l'Escola d'Espectura —ho hem separat perquè es vegi que en els números anteriors eren agregats; aquí estan separats— veieu pel que fa a socis sense escola es manté una mica de creixement, però és molt poc. Hi ha un manteniment pel que fa als socis que provenen de l'Escola d'Espectura. Veieu que va haver-hi tot el sotrac arran de la pandèmia; veiem que el 2020 no es van perdre alumnes, sinó que van passar a ser alumnes virtuals, cosa que no reportaven a la seva quota d'associat. Aquesta davallada veieu que també s'està recuperant i de cara a aquest 2024 també sembla que tindrem bones notícies, i segurament la previsió és arribar als 500 o fins i tot poder-los superar.

En l'àmbit de l'evolució d'ingressos, queda clar —quan veus a través d'aquesta sèrie d'anys entre el 2020 i el 2021 que vam tenir aquesta davallada— que estem en recuperació. Jo crec que estem a prop d'arribar als ingressos que teníem el 2019; esperem que aquest any ja ho podem assolir, sobretot gràcies tant a l'augment de les subvencions com pel que fa als patrocinis. Aquí hi ha una feina també sorda, però és un treball continu d'anar mirant aquestes adhesions d'entitats i empreses que ens ajudin una mica a equilibrar aquests números que tant van costar en els anys anteriors.

*Daniel Faura.* En tot cas, cal matisar que del 2021 al 2024 l'increment d'ingressos per socis és causat pels 200 socis de més que tenim actualment en relació amb els que teníem el 2021 i l'increment de la inflació que anem aplicant cada any a l'IPC a les quotes. I l'increment més important no és amb subvencions sinó amb patrocinis, com es veu del 2021 al 2024, ja que hem passat de 70.000 euros a 240.000 més o menys.

És un tema en què també volem incidir molt més aquest any. Cada any posem una mica la banya en el tema patrocinis, i ara esperem que el nou gerent ens ajudarà a pujar i augmentar aquesta xifra. Aquí ja ho vam fer l'any passat; ens agrada una mica fer una distribució de les despeses més d'una manera més funcional, perquè es vegi una mica com distribuïm els pesos econòmics de l'Ateneu. Aquí veieu aquesta distribució es fa amb temes de despeses de recursos humans i l'ocupació que fa cada activitat repartint el que és la despesa bàsicament energètica i del personal de la casa. Aquí el 53% es concentra en Biblioteca i Arxiu; l'atenció al soci tenim el 9%, i la programació cultural el 38%. Passem al resum del pressupost 2023.

*Daniel Faura.* Bàsicament, l'execució del pressupost del 2023 ha estat pràcticament igual que la que vàrem preveure, amb una diferència d'un 1,7%: 35.000 euros més o menys entre una partida i l'altra.

*Ricard Faura.* Al final, com veieu, el resultat final és amb aquest positiu de 10.830 euros.

*Daniel Faura.* Com després matisarem i explicarem amb una altra diapositiva, en els últims quinze anys només n'hi ha hagut dos en què hi ha hagut superàvit; els altres tots hi ha hagut dèficit. Un va ser simbòlic, el 2018, que van ser 1.900 euros, i ara aquest any 10.800 com a detall.

*Ricard Faura.* Aquí, contrastant el pressupost executat del 2023 per partides, veieu que ha estat —com deia el Daniel— molt equilibrat. Cal destacar el tema dels serveis i lloguers, en què s'ha fet un esforç considerable en aquest darrer any, que ens ha ajudat a aquest equilibri pressupostari que comentàvem.

Aquí una mica més detallat entre l'executat i el previst per partides. Tenim aquí el tema recursos humans executat amb 37.000 euros; conservació dels edificis és a la inversa: s'ha executat menys del que teníem previst.

*Daniel Faura.* Hi ha un estalvi de 60.000 euros amb consums energètics, que això ha permès que l'equilibri de despeses previstes pogués mantenir-se.

*Ricard Faura.* Els consums energètics van ser una de les raons que van provocar el desequilibri pressupostari anterior. Aquest any ens han ajudat a la inversa. Altres són temes més de detall, com les comissions.

*Daniel Faura.* Sí, des del punt de vista financer, hem tingut un impacte important, perquè, com després explicarem, per poder finançar els dèficits acumulats l'Ateneu necessita contractar operacions de préstec importants, i això genera despeses al voltant dels 50.000 euros. Això sí que ha sigut una desviació important, i després explicarem com això es podria reconvertir si en el futur aconseguim aturar aquesta sagnia dels dèficits històrics i canviar-la en positiu per poder destinar aquests 50.000 euros amb despeses pròpies de l'activitat de l'entitat, cultural i Biblioteca no amb serveis financers que no és el nostre menester.

Ara entrariem en el punt que hem de sotmetre a aprovació de l'assemblea de socis. Com cada any, com recordeu, abans del 31 de març la Junta ha de formular els comptes, presentar-vos-els a l'Ateneu. Però, abans d'entrar a explicar l'informe dels auditors i el contingut dels comptes, volíem centrar-nos en aquesta diapositiva, que crec que reflecteix el que ha explicat tant la Presidència com la Vicepresidència Cultural i Econòmica: aquests esforços importants que estem fent. Per una banda, per aturar aquesta tendència, i aquí es veu clarament la tendència —el vermell és un color molt significatiu, no?— que l'únic any que no era vermell era el 2018, d'una manera simbòlica, i el 2023, amb 10.800. Aquestes magnituds surten en l'informe d'auditoria de cada any, és a dir, en el net patrimonial del passiu es van acumulant els deutes històrics, i han arribat a la xifra, a 31 de desembre de l'any passat 2022, de 820.719 euros. Aquesta és la xifra que teníem, diríem que dogal, que ens obligava a finançar-nos. Si un té un excés de despesa en relació amb els ingressos acumulats de 820.000 euros, per fer fort les seves necessitats de tresoreria, ha de buscar crèdit. Teníem 4 crèdits; la preocupació va ser buscar com les entitats que estan col·laborant amb l'Ateneu històricament —les coneixeu tots: Fundació "la Caixa", Generalitat, Ajuntament...; ens podien ajudar. El primer èxit aconseguit, com la presidenta també ha comentat al principi, ha estat que la Generalitat es fes càrrec del crèdit que teníem pendent amb l'ICF. Com recordareu, el 2021, el primer

any del nostre mandat, per fer front als pagaments de nòmines vam haver d'anar a l'ICF, l'Institut Català de Finances —la banca pública de Catalunya—, que ens va prestar 350.000 euros a 8 anys, dels quals encara devíem 213.000 euros. Doncs bé, la Generalitat aquests diners els ha ingressat a l'ICF, amb la qual cosa l'Ateneu s'ha tret de sobre un deute de 213.000 euros. Aquest ha sigut un punt de contrast amb els auditors, perquè —ara ja entro una mica en l'informe d'auditoria— la norma comptable de reconeixement d'ingressos —això es considera un ingrés— aquests, tot i que no han passat per l'Ateneu, és a dir, aquests diners han anat a la Generalitat, a l'ICF, l'Ateneu no els ha vist, però la norma comptable diu això que és un ingrés, i això ens diuen els auditors. Però clar, algú potser pensarà en aquell filòsof que coneixeu tots, en Groucho Marx, que deia que aquests són els meus principis i si no us agraden, en tinc uns altres. Així doncs, el mateix pla comptable, a més de dir que això és una norma, que això són ingressos, també diu que si una norma comptable contravé la imatge fidel que projecten els comptes, l'entitat té el poder de no aplicar aquella norma. Què ha fet la junta? Proposar-vos que es voti a l'assemblea aquest criteri: si aquests diners no els hem vist, no formen part dels ingressos de l'exercici. Sí que formen part de menys deute històric, i els hem aplicat directament als recursos propis. Com us ho explicarem quan ensenyem el balanç, d'alguna manera alliberem els recursos propis d'aquesta càrrega que tenien, i així ho farem posteriorment si aconseguim aquests pendents —quasi 600.000 euros que encara ens queden—, de les gestions que la presidenta ja ha anunciat, amb els quals tenim bones expectatives. Tanmateix, encara no puguem explicar que s'han consolidat, la idea seria aconseguir finançament també per a aquests 596.000 euros, cosa que aquest any intentarem aconseguir.

Bé, doncs si entrem ja amb l'informe d'auditoria —si vols tornem al principi—, els auditors ens diuen que tenen una opinió favorable respecte dels comptes que presentem, llevat d'aquest criteri: si comptabilitzéssim com un ingrés aquests 213.000 euros, seria un superàvit fictici, i no volem presentar uns comptes a l'assemblea ficticis; volem presentar uns comptes reals. Hem tingut un superàvit de 10.800 euros, aquest sí que ho és, perquè els ingressos de l'any han sigut superiors amb 10.800 euros a les despeses de l'any. Llavors els auditors ens expliquen, com cada any, també quina és la seva responsabilitat, els treballs que han fet, que han mirat el control intern, i tota la resta ho han trobat raonable. I ara podem seguir amb l'anàlisi del balanç: per no entrar en els 44 fulls on hi ha als comptes anuals, faré un breu resum: en el balanç de situació, que presentem aquí per masses, la variació més significativa és l'actiu no corrent, que l'any passat era de 10.188.000 euros i aquest any és de 10.417.000 euros. La diferència és la inversió que ha explicat abans el Mateu, bàsicament de les obres de les plantes segona i tercera i l'efecte de les amortitzacions. També té un gran impacte en aquest balanç de situació el patrimoni net, que hem passat a 31 de desembre del 2022 de 9.587.000 a 10.080.000 aquest any. Aquesta diferència aproximada de mig milió d'euros ve donada en 200.000 per aquests imports que us hem dit que la Generalitat ha transferit a l'ICF per cancel·lar el deute i en 300.000 per l'efecte del que també explicava una mica el Mateu: totes les inversions es financen amb subvencions de capital, i aquestes subvencions, mentre no acabes l'obra, mentre no queda certificada, és un deute que té l'entitat, és un passiu no corrent, però que el té. Per tant, si no justificués l'obra feta, hauria de retornar la subvenció. Quan això s'ha certificat, ja passa a ser patrimoni net, i aquest any aquest import sumat amb els 200.000 del crèdit de l'ICF fa que tinguem un patrimoni net de 500.000 euros més que l'any passat. Això seria la informació més rellevant.

Seguim amb la propera: el nivell de pèrdues i guanys és efectivament vinculat, com ja s'ha explicat en el pressupost. És a dir, representaria repetir totes les xifres d'ingressos i despeses, que us vull estalviar; serien les informacions aquelles que acaben amb el mateix resultat. Des del punt de vista pressupostari era un superàvit de 10.830; amb llenguatge de compte de pèrdues i guanys és un resultat positiu de 10.830. Com els altres anys també hem fet, projectem unes ràtios on comparem l'evolució que tenim durant els tres anys últims i el sector. Costa molt trobar un sector equivalent a l'Ateneu Barcelonès, perquè no hi ha una activitat idèntica al que trobem en la Classificació nacional d'activitats econòmiques, però sí que hi ha alguna que s'hi pot semblar, com són museus, biblioteques, que és l'activitat 91. Llavors, com veureu aquí, el primer que mirem és la liquiditat: com està la liquiditat de l'Ateneu? Com podem fer front a les obligacions que tenim? Doncs, aquest any, la ràtio és 1,34. Si comparem l'actiu corrent i el passiu corrent és 1,34; és millor que l'any passat i estem millor que el sector, que és 1,11. El fons de maniobra, que és en magnitud d'euros òbviament, és equivalent també, és 200.000 euros més pràcticament que l'any anterior. Si mirem el deute total en relació amb l'actiu total —això és el nivell d'endeutament—, com més baix millor; estem millorant: estàvem a 0,17-0,13. No són imports massa significatius, però ho reflectim aquí. I després valorem la qualitat del deute, que es mesura partint del fet que si el que deu ser a curt termini durant aquest exercici, per exemple, o és a llarg termini. En aquest sentit, estem millorant lleugerament, tot i que encara no és una qualitat extrema. És a dir, és millorable. Com he dit abans, tenim encara vius tres crèdits de tresoreria: bàsicament, un venç el 2027 i l'altre venç el 2025 —tots dos sumats per import pendent de 350.000 euros— i un altre de tresoreria de 300.000, que venç aquest any i que segurament renovarem.

També fem unes ràtios operatives mirant el compte resultats; comparem els ingressos que generem a l'entitat pel nombre de treballadors. Aquest any ha sigut notable l'increment: 85.000 euros en relació amb 68.000, o 69.000 que reflecteix el sector d'aquest codi d'activitats. També el cost de personal en relació amb el nombre de treballadors s'ha incrementat bàsicament també per increment salarial i per reducció del nombre de treballadors. (Els dos factors alteren.) I un altre indicador molt important és el nivell d'autonomia que té l'Ateneu; l'autonomia d'una entitat es mesura per com els seus socis són capaços de finançar-la o no. En això estem perdent autonomia: de 63 a 65, estem a 59. Per un cantó, té lògica perquè pugen els patrocinis i, en pujar els patrocinis, baixa la proporció de l'ingrés. Però aquesta seria una ràtio també a tenir en compte i a seguir de prop, perquè és una cosa important.

Una altra informació que presenten els comptes —tot i que l'Ateneu no té l'obligació de consolidar-la—, com sabeu, tenim l'entitat matriu l'Escola d'Esriptura. Si passes a l'altra diapositiva, veurem que l'activitat de l'Ateneu amb la seva filial ja quasi arriba a 4 milions d'euros, per tenir aquesta magnitud que a vegades mirant només els comptes de l'Ateneu es queda els 2.300.000, que, per tant, estem parlant d'una magnitud important, de 4 milions d'euros. Per acabar, el que he explicat fins ara hem de sotmetre-ho a aprovació immediatament, però només voldria informar també que aquest no se sotmet a aprovació per ordre de la Generalitat de l'any 2018: les entitats com la nostra tenen l'obligació de publicar al seu web el balanç social, el qual és —per dir-ho d'alguna manera— molt narratiu; cada vegada la informació economicofinancera va sumant narrativa a la part numèrica. És una barreja dels comptes anuals de memòria d'activitats, però amb més informació: a part d'explicar l'emissió de l'entitat; la descripció d'activitats; qui són els seus usuaris; com es fa el bon govern; com treballa l'ètica; prevenció de la corrupció, etc. planteja una sèrie d'indicadors



complementaris als que s'han dit fins ara. Per exemple, un indicador d'efectivitat; nombre d'actes realitzats per nombre d'assistents —la qual cosa ja ha comentat abans la vicepresidenta cultural—, l'eficàcia; la ràtio de despeses per activitats, o la diversitat: quina plantilla tenim d'homes i dones —en aquest cas: 75% dones; 25% homes—; l'equitat retributiva; la ràtio salari més alt - salari més baix —estem al 3,04. Aquest balanç el podeu trobar a la pàgina web de l'Ateneu; el vam publicar la tardor passada —s'ha de fer cada any, però aquest no s'admet a aprovació. El que fem és complir la normativa, però entenem que, com a informació complementària de transparència, és important. Per tant, jo si permeteu ja podríem passar a votació.

*Pedro Santos.* Només hi ha una pregunta de la sòcia Teresa Mañà Terré sobre el balanç del pressupost 2023 i, com he avançat abans, les preguntes sobre els punts de votació sí que s'admeten. Per tant, si podem apropar un micròfon a la sòcia.

**Teresa Mañà Terré.** És només una cosa sobre el tancament econòmic que ens heu passat, i és una qüestió de detall, però que em sorprèn, perquè dins de tota aquesta contenció requerida que hem rebaixat de tot i que ens dol —la Biblioteca per exemple—, hi ha tres partides que tenen uns números que em sorprenden. És a dir, la producció cultural tenia pressupost zero i ha tingut un executat de 28.000 euros; els serveis jurídics tenen més de 40.000 euros de més, i després hi ha una altra cosa que es diu adequació de les sales. Com que són epígrafs tan curts i breus i no estan explicats, m'agradaria saber-ho, simplement.

*R. Daniel Faura.* Personalment, puc de memòria recordar un parell d'explicacions, que els companys poden complementar, si escau. Una seria aquesta producció cultural està vinculada a una subvenció que ens dona CaixaForum, vinculada a aquesta producció dels actes que ha explicat abans la presidenta cultural. Això ens ho compren; és a dir, perquè ens ho comprin, hem de produir-ho; si no, no ens ho compren. Això vincula l'ingrés i la despesa; o sigui, l'increment que veus a despesa té una compensació amb ingrés —això seria una explicació. L'altra explicació —molt encertada— és l'increment de despesa jurídica: no és que siguem conflictius, però tenim molts temes oberts. Llavors això fa que necessitem suports jurídics: s'ha fet un estudi de *compliance*; s'ha encarregat un estudi per saber quines són les obligacions normatives de l'Ateneu —inclús per protecció de Codi penal, etc. Les entitats tenen aquests estudis per fer. Es va fer un encàrrec a principis del 2023 de *due diligence*, que és un encàrrec d'investigació de situacions fiscals i laborals de l'Escola d'Espectacles —també va fer-se'n càrrec l'Ateneu. Hi ha hagut temes amb llicències urbanístiques i d'usos, i un tema laboral també òbviament. Tot això sumat ha fet que aquesta partida s'incrementés notablement. La tercera no recordo ara quina era.

*Ricard Faura.* Això va lligat també amb el tema de la producció que ha comentat abans el Daniel. Per poder fer aquesta producció i poder-la fer d'ara endavant amb aquesta col·laboració amb La Caixa, necessitàvem tenir uns equips propis i, fins i tot, alguna llicència d'algun programa per poder editar i poder oferir aquests materials que ens demanen amb una qualitat important. És una inversió a partir d'ara poder treballar des d'aquí a l'Ateneu i poder oferir aquests materials en qualitat.

*Pedro Santos.* Molt bé. Moltes gràcies per la pregunta, Teresa. Si no hi ha més preguntes, passem ara a la votació. D'acord amb l'article 22.4 dels estatuts, votarem amb mà alçada. Vots a favor de l'aprovació del balanç i el compte de resultats de l'exercici econòmic de 2023?

Vots en contra? Vots en blanc? Queden aprovats el balanç i el compte de resultats de l'exercici econòmic del 2023.

*El resultat de les votacions queda reflectit al final d'aquesta acta.*

Passem al punt cinquè de l'ordre del dia amb els mateixos presentadors, els Faura, amb la presentació del pressupost per a l'exercici econòmic de l'any 2024 i la seva votació.

## **5è. Presentació del pressupost de l'any 2024 a càrrec de la Comissió Econòmica. Aprovació, si escau**

*Ricard Faura.* Passem a presentar la proposta de pressupost per a aquest 2024. Aquí hi ha una mica el resum comparat amb l'executat d'aquest 2023, el tancament d'aquest pressupost. Cal destacar que hi ha un increment del 4%; entre altres coses, hi ha també l'increment de l'IPC del 3,2% de les quotes. Aquí veieu que és la diferència que us dèiem.

*Daniel Faura.* Pel que fa a quotes també hi ha un increment —com després explicarà el Ricard com a membre del Consell d'Administració de l'Escola d'Espectacles—. L'increment previsible per a aquest any 2024 de més socis presencials a l'Escola d'Espectacles genera un increment d'uns 28.000-30.000 euros, que també formen part d'aquest increment d'ingressos.

*Ricard Faura.* En el tema de les subvencions i convenis també tenim aquest increment.

*Daniel Faura.* Abans, si em permetes, amic Ricard. Amb arrendaments: lloguers, hem previst igualar el que s'ha fet el 2023; i hem de dir que pinta bé pel que fa al gener i al febrer —març no ho tinc controlat—, però pinta bé: però són 94.000 euros i s'han de fer. Llavors aquest és un dels reptes que tenim aquest any. Així com la resta d'ingressos, excepte un altre que després explicarem, s'han de fer, la resta podríem donar una similitud amb una diferència d'un 3% en relació amb el total. Però aquest punt concret d'arrendaments és un dels que ens preocupa i que s'ha de treballar molt, per poder obtenir aquests 94.000 euros. L'altre és els patrocinis; tenim previst un patrocini, diríem; tots tenen noms i cognoms, excepte 40.000 euros. Aquests 40.000 s'han de buscar. És a dir, si aconseguim aquests 40.000 de patrocinis i aquests lloguers, dèiem, de 94.000, equilibrarem el pressupost. Però s'han de treballar.

*Ricard Faura.* Sí, d'alguna manera, ja en el pressupost anterior ens vam marcar també un repte similar, i gràcies, sobretot, als arrendaments vam aconseguir equilibrar-ho. Esperem aquest any que ens anem posant aquests petits reptes per poder anar incrementant la xifra de pressupost a executar i, sobretot, poder-ho destinar a les accions que haurien d'anar destinat, que és, sobretot, tots els actes culturals i tot el que hi ha al voltant de les seccions i de la Biblioteca.

*Daniel Faura.* També cal explicar un detall concret, que vincula ingrés i despesa. Aquí, a partir de subvencions públiques, hi ha previst aquest programa que la presidenta explicava d'aproximació... Aquest programa que esperem de finançament per part de les institucions. Aquí està previst que arribi aquest finançament i també està prevista despesa. Això no s'ha signat encara; està en gestió. Per tant, això ho hem previst perquè estigui ja en el pressupost, però s'ha d'executar.

*Ricard Faura.* Com ell diu, es compensa la despesa amb l'ingrés.

Aquí, pel que fa a despeses, també hi ha el tema amb recursos humans del 3% d'increment pactat amb els treballadors, amb la plantilla actual. Tenim també el tema de la Biblioteca, amb la proposta d'incrementar al 100% el que teníem a l'exercici per compra de llibres: 10.000 euros. També cal afegir 4.000 euros de material tècnic. Després també recuperem 6.000 euros de les seccions, que també han fet aquest any un esforç considerable amb la retallada que van tenir de pressupost. I també compensem una mica l'ingrés amb el tema de programació cultural. És una mica la diferència entre l'executat de l'any passat i el que proposem de cara al 2024.

*Daniel Faura.* Bé, com en altres exercicis recordem el que preveuen els estatuts: que si sorgeixen escenaris avui no coneguts —tant d'ingrés com de despesa; com de més com de menys— la Junta té facultats per actualitzar el pressupost amb els escenaris que surtin. Sabem que hi ha peticions de reforçar departaments, però hem d'estar amatents a veure si es donen aquestes circumstàncies de més lloguers; si es donen aquests patrocinis; si es redueixen les despeses bancàries; si aconseguim que ens paguin aquells 600.000 euros de dèficit històric, tot això faria remodelar l'estructura que tenim avui, però mentre no es produeixi no podem fer-ho.

*Ricard Faura.* Penseu que això és un seguiment menys que mensual: cada quinze dies ens reunim amb l'equip de Gerència i de la Judith García, que ens ajuda i ens facilita aquest seguiment constant i diari que ens permet —si hi ha qualsevol imprevist— poder redirigir i reordenar una mica la proposta que tenim feta des de l'inici d'any.

*Pedro Santos.* No hem rebut cap pregunta dels pressupostos. No sé si algun soci té alguna pregunta. Bé, doncs passem de nou a la votació: vots a favor de l'aprovació del pressupost per a l'exercici econòmic del 2024? Vots en contra? Vots en blanc? Queda aprovat el pressupost de l'exercici econòmic 2024. Jo crec que ens mereixem un aplaudiment entre tots i totes.

## **6è. Informació del Consell d'Administració de l'Escola d'Espectura sobre l'activitat i el tancament econòmic**

*Pedro Santos.* Passem al punt 6è de l'ordre del dia de l'assemblea, que és la informació del Consell d'Administració de l'Escola d'Espectura sobre l'activitat i el seu tancament econòmic.

*Ricard Faura.* Bé, aquí com a membre del Consell d'Administració, igual que la presidenta i la vicepresidenta, fem una mica a tall informatiu la situació de l'Escola d'Espectura D'entrada, com també ha remarcat la presidenta al principi, estem molt satisfets del clima de col·laboració que tenim en aquests moments amb l'Escola. Tenim amb la Lluïsa reunions cada quinze dies, amb els directors de l'escola. Crec que aquest clima també facilita aquesta demanda creixent; crec que és un input més que ajuda a aquest horitzó que tenim aquest any d'aquest increment —que també comentava el Daniel— de gairebé tornar als 500 socis que ens retorna l'Ateneu. Aquí en aquests números que també teniu en la memòria, cal destacar aquests 2.094 alumnes d'aquest curs; els 89 llibres publicats pels alumnes, i els 24 publicats pels professors; més de 100 llibres publicats enguany. Aquests alumnes es divideixen amb els que són els presencials: 1.434 —amb un increment dels presencials—, i els 660 virtuals.

Es va recuperant la presencialitat en una activitat com és l'Escola d'Espectura. Pel que fa a la matriculació de cursos també tenim l'estabilitat. Aquí no es veu reflectit el tant per cent que us comentava entre alumnes presencials i virtuals, que per a nosaltres és important.

També cal destacar l'impacte que està tenint l'activitat a Internet de l'Escola, amb 270.000 visites al web (197.000 usuaris únics). L'impacte de les xarxes socials és molt important; un exemple clar el tenim amb la campanya que s'ha fet tot just aquests mesos passats per al 25è aniversari de l'Escola, que ha arribat a tot arreu i hi han participat persones de molt alt nivell, de diferents visions culturals, professions, matisos polítics, etc. Segur que una campanya com aquesta també ajudarà a impactar i a incrementar el nombre d'alumnes aquest any.

Pel que fa al tema dels ingressos, penseu que l'Escola, a diferència de l'Ateneu, tanca el seu exercici el 31 d'agost, o sigui que sempre anem a cavall del que és el curs escolar amb el curs anual que té l'Ateneu. Així doncs, aquests números són de finals d'agost de l'any passat. Aquí veieu que el resultat final ha estat amb un dèficit de 8.035 euros, que l'Ateneu, com a soci únic, ha hagut que restituir per no deixar en negatiu l'empresa.

*Daniel Faura.* Simplement, de les despeses, aquest 1.390.000, el 88% és personal bàsicament d'estructura i professorat; un 7% és publicitat, que són 98.000 euros, i la resta un 5% despeses diverses. Però bàsicament és personal, com veieu amb la major part, i publicitat. I després també cal parlar del pressupost que tenen per a l'any 2024, amb la informació que tenim dels dos primers trimestres —des del setembre fins ara— és que podran facturar aproximadament un milió i mig d'euros, la qual cosa seria un increment d'un 11% en relació amb l'any 2023.

*Ricard Faura.* Aquests números són importants perquè ens serveixen també per elaborar el pressupost del 2024.

## **7è. Torn obert d'intervencions**

Pedro Santos , secretari general de l'assemblea i vicesecretari de la Junta obre el torn d'intervencions amb estricte ordre d'arribada.

*Pedro Santos.* Moltes gràcies, Ricard i Daniel. Passem ara al setè i últim punt de l'ordre del dia, que és el torn obert d'intervencions i amb estricta ordre d'arribada comença amb la primera pregunta-consulta de la sòcia Sílvia Fortuño; el tema és neteja i altres aportacions.

**Sílvia Fortuño.** Hola, bona tarda. Jo diré allò que es pot millorar,; l'altre suposo que es dona per fet que està bé. Començaré pel final: aquí avui se'ns anuncia aquesta col·laboració d'obrir-se l'Ateneu al barri; jo no hi estic ni a favor ni en contra. L'únic que passa és que no sabem com es farà. Ara, darrerament, amb això que ens han dit —que s'ha demanat una subvenció— , però és que no sabem tampoc com es farà. Si arriba la subvenció evidentment, s'haurà d'aplicar, però jo penso que si es demana la col·laboració dels socis, hauríem de saber com es farà.

Seria bo, diguin-me *tonta* o poc intel·ligent o el que vulguin, que algú ens expliqués d'una vegada per totes més com funciona l'Ateneu i l'Escola d'Esriptura. Jo porto no sé quants anys a l'Ateneu; encara és l'hora que me n'hagi d'assabentar, i quan ho he preguntat a altres socis més veterans, no n'he tret mai l'entrellat. Potser seria bo que ens fessin un manual i que poguessin entendre-ho tots. Això per al final, perquè entre altres coses sempre sento dir que a l'Escola d'Esriptura li costa diners a l'Ateneu. A veure, si ens costa diners a l'Ateneu no sé si només de prestigi sempre n'hem de viure.

Després hi ha tres coses sobre les quals jo volia fer aportacions o que volia comentar: una l'horari del bar. Ja hem sortit de la pandèmia i que el bar segueixi fent un horari postpandèmic no em sembla raonable. L'Ateneu com vostès molt ben assenyalat, està entrant molt en vigor i el bar segueix tenint un horari foragitador, que el dilluns l'horari del bar tanqui a les 6 de la tarda ho trobo força inapropiat; que el diumenge obri a les 12 i que no tinguis la possibilitat de baixar a fer un cafè de prendre alguna cosa també ho trobo desassenyat; aquesta és una. Els preus del bar són foragitadors per a la majoria de socis. A més a més, tu te'n vas dos carrers més avall i trobes la mateixa qualitat a un preu bastant molt més assequible.

La segona cosa: no pot ser que la Biblioteca es quedi amb un sol bibliotecari els matins. L'altre dia va haver-hi una incidència important, quan un soci va tenir un episodi d'epilèpsia en dissabte i hi havia només un bibliotecari i solament una persona a consergeria per fer front a aquesta incidència. A part que hi ha socis que venen expressament a buscar un llibre; si està el bibliotecari o la bibliotecària sol, no pot sortir ni deixar la Biblioteca sola; si ha de pujar els pisos a dalt a buscar un llibre, i, per tant, se li ha de dir a un soci, o que vingui a la tarda o que vingui un altre dia.

I una altra de les coses és la neteja dels caps de setmana: arribes el cap de setmana i és que jo lamento molt dir que hi ha socis que no deuen ser massa polits, perquè arriben el cap de setmana i els lavabos són una porqueria. Dic els lavabos, però és que també la Biblioteca: falta buidar les papereres, les taules no s'han netejat; a mi no em sembla hàgim d'estalviar, amb la neteja. Si hem d'estalviar mantenint una biblioteca sota mínims quant a personal, no sé si també és una manera d'estalviar.

I una altra cosa per acabar: no ens diguin el que hem de preguntar o el que no hem de preguntar, que ens hem de cenyir a allò que es diu aquí, perquè l'assemblea és l'únic moment en què el soci pot expressar el que sent, el que pensa, el que vol, i informa d'una manera, amb més o menys traça, informa la Junta com se sent el soci en general, no una persona en particular. Llavors, clar, quan se'ns diu que ens hem de cenyir estrictament al que diu l'ordre del dia, doncs no, perquè potser hi ha socis que estan esperant les assemblees per poder manifestar el que sigui: una conformitat o una disconformitat. Bé, acabo aquí, gràcies.

*Pedro Santos.* Només per al·lusions: sí que m'agradaria apuntar que aquest secretari general de l'assemblea no limita cap mena d'intervenció ni les temàtiques de les preguntes; senzillament ordena el debat, tall com configura a l'article 15 dels estatuts i indica que les seves intervencions es faran al final precisament perquè la durada de la seva intervenció, si n'hi hagués més, dificultaria tractar tots els temes de què la Junta ha d'informar als socis, que són punts de votació i són rellevants. Només això. Llavors, he recollit quatre punts: un és l'horari del bar; un altre és una persona sola a la Biblioteca; la tercera, la relació amb l'Escola d'Esriptura, i el quart és la neteja.

*Isona Passola.* M'agradaria respondre't a la campanya que volem muntar, i espero que s'aprovin els pressupostos, perquè ens han promès que ens ajudarien. És a dir, la funció d'un ateneu ha estat sempre històricament —i Catalunya és el territori d'Europa més ric amb ateneus— l'associacionisme, i a través de l'associacionisme l'ascensor social de les persones. Durant molt temps, els ateneus eren els que alfabetitzaven; per tant, l'Ateneu, a part de la funció de transmissió cultural habitual, vol assumir aquest repte en un moment que hi ha moltíssima gent en aquest país, que ha arribat per treballar i que no té accés a la cultura. Per tant, si preguntes com ho farem, la proposta que hem fet de moment és que hem anat traient la poteta: hem anat a la Rambla a fer conferències, la gent s'asseia, feia col·loquis; però volem baixar l'Ateneu a la plaça, que es puguin fer uns actes en connexió amb les entitats del barri, com es va fer aquí el de la cultura amaziga en col·laboració amb les entitats del barri, i que es pugui compartir cultura. No es tracta només d'ensenyar la nostra; si nosaltres passem una pel·lícula marroquina que ha guanyat el premi de l'any del Marroc, la subtitularem en català. Sempre el que fa l'Ateneu es farà des de la catalanitat. És a dir, l'objectiu nostre, a diferència d'altres entitats que treballen per al tercer sector i que tenen les necessitats ingents que tenen aquests grups socials i aquesta gent que ha arribat, l'Ateneu té l'obligació, perquè creiem que és un repte de país ajudar i contribuir que aquestes persones tinguin accés a la cultura des de la catalanitat. I això, com ho farem? Tenim un pla, que és que farem baixar l'Ateneu a la plaça, que connectarem amb les entitats del barri i intentarem que —perquè aquí no venen, no pugen al palau— l'Ateneu sigui un centre cultural de la diversitat de cultures que conviuen al barri. Si la fem a baix, si fem una comunicació bona per a les entitats del barri, la compartirem des del català i des de la catalanitat. Hem fet un projecte que hem presentat a les institucions. A mi m'agradaria que fos tan fàcil que les institucions aprovessin els pressupostos com ho hem fet aquí. Estem en un moment delicat, però el projecte és molt interessant; ja us he explicat que una de les persones que el tirarà endavant és l'Oriol Bota, que ha entrat a l'Ateneu justament per això, amb tot l'equip de l'Ateneu. Això jo crec que, com a catalans, sabem que aquests dos milions que en vint anys han vingut a Catalunya tenim l'obligació que no quedin al marge. I, sobretot, la manera que no quedin al marge és vincular-los a les activitats culturals associatives. Ho intentarem. Potser no ens en sortim, però crec que com a catalans —veiem la situació amb què està la llengua catalana, veiem la situació de retrocés de la llengua i som molt conscients que ve a treballar aquí una gent que necessitem i que molts es deixen per accedir a la cultura—. En aquests moments a les classes de català per nouvinguts que es fan aquí a l'Ateneu hi ha més demanda de gent que vol aprendre el català que oferta de professorat. Una altra proposta que hem fet és el de les parelles lingüístiques, és a dir, establir amb socis de l'Ateneu parelles lingüístiques amb la gent que, en una hora de classe o dues a la setmana, no en té prou per aprendre la llengua. Proposarem —quan tinguem aquest programa engegat— que els socis s'ofereixin per fer de parelles lingüístiques i tenir converses al jardí, al bar, on sigui, amb aquesta gent perquè practiquin la llengua. És un programa ambiciós, ja us l'explicarem. Jo l'he plantejat com a repte, però sí que està molt bé que preguntis com hi heu de participar els socis per exemple amb les parelles lingüístiques; per exemple, assistir a les activitats, als concerts, a les pel·lícules, a les propostes que fem a la plaça i barrejar-nos, i així evitem la marginació d'uns catalans que són tan catalans com nosaltres.

Després, dius que la Biblioteca i la neteja estan sota mínims, és veritat. Això ha format part de la contenció: si nosaltres amb 134.000 euros —penso que era que ens costava la neteja a l'any— no rebaixàvem aquest cost, no ens en sortíem. Què és més desagradable?

Sí. Però ha format part de l'esforç que hem fet. Quan veiem que s'estabilitzen els números, augmentarem la partida de neteja. I pel que fa a la Biblioteca, m'agradaria dir que nosaltres tenim una Biblioteca que està donant molts més serveis que una biblioteca pública, i és una biblioteca privada que paguen els socis: fa més horaris, té més gent, fa més serveis; molt més del que fan les biblioteques públiques que estan pagades per la Generalitat o per la Diputació. És un esforç enorme el que es fa per donar aquest servei i, evidentment, que és car, perquè obrir dissabtes i diumenges, tant el bar, com la Biblioteca, vol dir hores extres de la gent, vol dir salaris, Seguretat Social dels treballadors, i, per tant, heu d'entendre i heu de compartir com a socis l'esforç de contenció pressupostària que hem fet i que intentarem superar en la mesura que anem avançant amb les propostes que tenim per superar-lo, per millorar uns serveis que no hi ha hagut altre remei que fer-ho així.

*Ricard Faura.* Del tema de l'escola també que comentava, és cert que no saps com funciona, però era veig que pocs socis sabien com funcionava. Nosaltres estem ara ja en condicions d'explicar-ho, com ha comentat abans el Daniel. S'ha fet tot un treball de *due diligence*, de veure la situació de l'Escola, els pagaments, s'han detectat algunes cosetes que s'han pogut corregir, i ara estem des de l'Escola amb la Lluïsa, sobretot treballant directament amb els directors. Si vols, encantat d'explicar-te com funciona perquè ara ho podem explicar i ha estat molts anys que era una mica com una incògnita com funcionava.

*Pedro Santos.* Però, bàsicament, jo diria que només per afegir, Ricard, una de les coses que ha fet aquesta Junta directiva ha estat canviar la forma de govern d'aquesta empresa, que és vostra, que és dels socis, i el que ha fet és abans tenir un administrador únic que acostumava a ser, o era típicament un membre de la Junta directiva, i el que ha fet aquesta Junta és transformar aquesta administració única en un consell d'administració, per implicar més nombre de membres de la Junta Directiva i per tenir més ulls sobre l'activitat i sobre l'acompanyament pressupostari i d'èxit o no econòmic de l'Escola d'Espectura; per, així, estar més informats col·lectivament per prendre decisions que repercuteixin en el final. L'Escola d'Espectura, com a empresa, ha de donar beneficis que reverteixin a consolidar i millorar les partides pressupostàries, que puguin ampliar neteja, ampliar personal a la Biblioteca. I aquestes diferències que hagin pogut sortir entre la direcció de la Biblioteca i l'Escola té a veure amb qüestions tècniques sobre com s'ha de portar o no, com s'ha de governar o no i, en definitiva, la Junta Directiva ha treballat molt en aquest tema; segueix treballant en aquest tema, però ja us trasllado la idea que bàsicament, amb aquest canvi de model de govern de l'Escola, el que hem fet és que tenim més persones implicades, més ulls controlant aquesta relació i, per tant, més persones interrelacionant i compartint idees sobre quina ha de ser la relació que ha de regir entre aquestes dues entitats, que no són germanes: l'Escola d'Espectura pertany a l'Ateneu Barcelonès, i és dels socis i sòcies.

Si us sembla bé, passem a la segona pregunta que és del Jordi Arraut Pelejà, que té a veure amb el Premi Just Cabot.

**Jordi Arraut Pelejà.** Això que diré vull que consti en acta, perquè demostra que a l'Ateneu Barcelonès prevalen altres interessos més enllà dels estrictament culturals, la qual és perversa. Aviam, a mitjan juliol un soci va proposar un premi a les millors cartes que es publicuessin en català als diaris. Aquest premi seria pagat totalment per aquest soci; és a dir, que a l'Ateneu no li costaria ni un duro. Aquest soci va rebre una herència de la mare i es podia permetre això. Resposta de la junta: no hi ha diners. Com que no hi ha diners? Si ho

paga tot aquest soci, com és possible que responguin que no hi ha diners? Per favor, llavors, davant d'això, aquest soci què fa? Perquè, clar, aquí no hi ha més comentaris. És a dir, la Junta diu que no hi ha diners, malgrat que no ho paga ella; o sigui no ho paga l'Ateneu, sinó que ho paga aquest soci. Però la Junta diu que la raó per la qual no s'institueix aquest premi, A més a més, jo no sé si coneixeu en Just Cabot. Però en Just Cabot va ser un personatge molt important, o sigui, que és un premi pensat per a l'Ateneu, periodista, etc. Doncs res senzillament, una cosa que no té pes perquè a l'Ateneu no li costaria ni un duro. Llavors clar, la conclusió a la qual un arriba és que potser aquí hi ha alguna raó que no sigui estrictament econòmica, serà d'una altra manera; no sé quina, però evidentment hi ha una altra raó que no és econòmica. Llavors, aquí tanta catalanitat i tant de *cuanto* que hi ha aquí, què fa aquest soci? Doncs aquest soci, seguint la tradició catalana sempre quan algú fa una proposta catalana interessant, no li fan cas —això és una cosa històrica. Llavors, què fa? Aquest soci se'n va a Madrid, parla amb una persona de la junta. la secretària de la Junta de Govern. i li diu: “Escolti, a Barcelona no em fan cas d'això. Jo he pensat en un premi català i no em fan cas. I li diu: “Home, és que aquí a l'Ateneu de Madrid no ho toca això dels —és una tradició a l'Ateneu de Madrid que no hi ha premis. Però, de totes maneres, aquest soci evidentment quan se'n va a Madrid ja no limita la cosa només a Catalunya, sinó que ho estén a tot l'Estat. És a dir, que el premi ja no seria amb una carta en català, sinó que la carta seria en castellà, en català, etcètera, incloent-hi aquests idiomes minoritaris com el bable i l'aranès. I l'Ateneu de Madrid, malgrat que en principi no atorga premis diu: “Bé, ho passarem al Departament de Comunicació; aviam què passa. És a dir, l'Ateneu de Madrid dona més canxa, malgrat que no donen premis, que no pas l'Ateneu de Barcelona. O sigui, això ja és, en fi, ja és un desastre. Jo espero que aquests suposats independentistes que no han tingut la decència de dimitir després que l'estratègia per la independència ha fracassat, aquests senyors haurien d'haver dimitit, si tinguessin vergonya, però ells continuen.

*Pedro Santos.* Li demano només que limiti el seu comentari.

**Jordi Arraut Pelejà.** Jo ara suposo que m'hauré d'exiliar a Madrid. Clar això està clar, perquè aquí no hi ha res.

*Pedro Santos.* Senyor Arraut, jo crec que ho hem entès. Agraieixo la intervenció.

**Jordi Arraut Pelejà.** Això és una vergonya i no dic altres coses, perquè jo aquí tinc una carta feta que prefereixo no llegir-la perquè és...

*Pedro Santos.* Senyor Arraut, jo crec que aquesta Junta Directiva i els socis hem escoltat el seu prec i la seva consulta, i m'agradaria que ens donés l'oportunitat de contestar-los.

*Lluïsa Julià.* Bona tarda, ens coneixem; vam tenir una reunió vostè i jo, senyor Arraut?

*Pedro Santos.* Senyor Arraut, li demano si us plau que segui.

*Lluïsa Julià.* Bé, el tema dels premis no només és de catalanitat o no. És un tema que sabeu que l'Ateneu té en aquests moments dos premis, i una de les coses que s'ha d'establir és si realment calia pujar més premis, però no va quedar tancat que no hi havia diners i no es feia. El tema també és com s'ha d'avançar, com aquest premi pot ser possible; no és només que



vostè té els diners i ja està. Bé, jo crec que, en tot cas, això podem seguir-ho tractant en una reunió. No tinc res més a dir, però sàpiga que quan vulgui ens tornem a trobar.

*Pedro Santos.* Moltes gràcies, vicepresidenta. Passem a la tercera pregunta: ens la formula el soci Ramon Ribé de Queralt i té a veure amb el pressupost: hi ha un motiu explicable per no haver esgotat el pressupost d'adquisició de fons de Biblioteca?

**Ramon Ribé de Queralt.** Era una pregunta, però potser és un prec. La Biblioteca és per a molts socis, i per a mi en particular, és un dels actius de l'Ateneu. Llavors, aquest any del pressupost d'adquisició de llibres que era de 20.000 euros se n'han executat 10.000. Això són 400 llibres menys. Retiro la pregunta de quin és el motiu, crec que a més aplaudeixo l'esforç de la Junta de contenir les despeses, però demanaria que aquest any es complís. Perquè 400 llibres per a la Biblioteca i 10.000 euros són una quantitat que ha de poder-se encaixar entre els equilibris que feu. Gràcies.

*Pedro Santos.* Moltes gràcies, senyor Ribé de Queralt.

*Lluïsa Julià.* Ja s'ha augmentat a mesura que s'ha pressupostat ja un altre cop a 20.000 euros. Ja s'ha pressupostat. Doncs es farà aquest any. Gràcies.

*Pedro Santos.* Moltes gràcies, passem a la següent pregunta. Les dues preguntes següents són dels socis Joan Casas Vilanova i Eulàlia Amorós i són molt similars. Si voleu, les consolidem. Tenen veure amb l'horari d'obertura de la Biblioteca els diumenges. L'Eulàlia Amorós ens comenta que voldria que estigués oberta fins a les 21.30 h, tenint en compte els mesos de calor és una opció perfecta per fugir-ne i passar una bona estona a refugiar-se en la lectura. Tens tota la raó, Eulàlia Amorós. Jo crec que la puc contestar també aquesta: ens agradaria poder obrir més, ens agradaria fer-la nocturna i que el bar també estigués obert més hores, però jo crec que, si som molt honestos, no podem tenir encara aquest debat. Crec que encara tenim el repte de resoldre els 590.000 euros de dèficit, però estic convençut que ho farem quan puguem aixecar el cap i trobar més partida pressupostària. Nosaltres també som usuaris de la casa i també gaudim de la Biblioteca i dels espais, i ens agradaria fer-los servir durant més temps. Moltes gràcies, Eulàlia Amorós i Joan Casas Vilanova, per la pregunta.

*Continua Pedro Santos.* Passo a la pregunta següent de Marcial Luis Rio Bernad: remodelació de sales de la primera planta. Marcial, ens vols concretar una mica la pregunta?

**Marcial Luis Rio Bernad.** Hola, bona nit. A veure, jo soc un usuari de l'Ateneu, hi vinc bastant, i últimament fa uns mesos a la primera planta, el que és les dues sales, al cantó del bar, la gran i la petita, s'ha posat un billar que no utilitza ningú. Vam fer una carta dient que per favor treguin aquest billar, que no sabem per a què serveix i que ha comportat que tot es posés a l'última sala, a la sala petita. Per tant, allà estem apilats, com aquell que diu, quan volem seure, quan volem parlar, quan volem estar una estona, perquè al mig de la sala principal, que és la sala gran, s'ha posat un billar, que no sabem realment ni per a què serveix ni quina utilitat té. De fet, jo no sé si he vist jugar més enllà de dues persones alguna vegada. Jo vaig fer una carta dient que valorin si val la pena i que possiblement seria millor que ho treguin; portin-lo en un altre lloc i deixin la sala per estar, per poder utilitzar, per estar còmodes i que,

quan passem aquí molta estona, hi parlem i hi convivim. Aquesta és la meva pregunta: què hi fa aquest billar? Per què està? Per favor, treguin-lo al més aviat possible, perquè l'únic que he sentit és que tothom hi està en contra. Estem a la planta principal. Aquesta és la meva opinió i l'opinió de molts. Gràcies.

*Isona Passola.* A l'Ateneu sempre hi havia hagut no només un billar, sinó molts billars. És veritat que s'ha posat a la primera planta; és veritat que hi ha gent que hi juga, però és veritat que la primera planta, en el lloc on hi ha el billar segueixen havent-hi els racons per fer les converses i no estan mai plens. És a dir, en la mesura que veiem que s'omplen els racons per fer les converses, podrem treure el billar. I sobretot quan li trobem un espai, perquè pesa molt; estem reforçant terres; el Mateu Barba, l'arquitecte de l'Ateneu, parla de reforçar terres i ja ho farem. I sobretot veurem si aquesta demanda és tan majoritària, perquè és un espai que, en aquell moment, vam decidir amb l'Elisabet Cirici i i la Rosa Maria Malet —que s'ocupen de tot el tema de mobiliari i estètica—, que allà feia bonic i li donava un caliu, etcètera. Si cal, ho canviarem, ho estudiarem; en prenem nota.

*Pedro Santos.* Moltes gràcies, Marcial. Passem a la pregunta de la sòcia Mireia Arguijo Badia: quotes de socis.

**Mireia Arguijo Badia.** Moltes gràcies pel retiment de comptes i per les explicacions. El meu prec és molt breu: és en relació amb les quotes i, sobretot, amb els canvis de trams de l'etapa jove. Hi ha un canvi de tram que a alguns se'ns fa particularment una mica dur, que és el dels 24 anys. Malauradament, la formació de l'etapa postobligatòria s'allarga molt entre grau, màster i doctorat —o possibles altres pràctiques, etc.— i entre els 23 i 24 anys passem de pagar 60 euros trimestrals a 90 euros trimestrals sense poder desgravar la quota de la declaració de la renda, perquè molts encara no la fem. Llavors, malgrat que sabem que la situació econòmica de la casa és una mica delicada i que, a més, s'ha de captar gent jove, agrairíem reconsiderar potser aquest canvi en particular de quota perquè a alguns se'ns fa una mica inassolible. Gràcies.

*Lluïsa Julià.* Tenim previst fer tota una remodelació en conjunt del tema de les quotes; és un tema que tenim damunt de la taula i gràcies per dir-nos-ho, però és un tema una mica més obert i més general que hem de tractar. Gràcies.

*Pedro Santos.* Pregunta següent, d'Enrique Torelló Marsal: ¿Por qué no se fomenta la colaboración con Casa América para hacer actos y estrechar lazos con Hispanoamérica?

*Lluïsa Julià.* Casa América, Casa Àsia, moltíssimes relacions hem tingut aquí la cònsol de Mèxic, hem tingut aquí la turca... No he citat, a més a més —perquè és d'aquest any 24 i no del 23—, però una de les coses que justament fomentem és la relació amb totes les entitats, consolats, que ens han estat visitant. Ha vingut gent que no coneixia de res l'Ateneu, que mai a la vida havien posat els peus a l'Ateneu i que ara ens comencen a conèixer i ens fan propostes, etcètera. Estem treballant-hi.

*Pedro Santos.* Ens quedem totes les vostres preguntes i les butlletes, i les traslladem a la primera Junta que celebrem. En qualsevol cas, nosaltres hi posarem interès, però també hem d'enamorar-los a ells.

*Lluïsa Julià.* Ja que parla el Pedro, el 25 d'abril també amb el Consolat de Portugal tindrem la celebració dels 50 anys del 25 d'Abril, de la Revolució dels Clavells.

*Pedro Santos.* Però, igualment, moltes gràcies, Enrique; en prenem nota i, de veritat, jo crec que també com a Junta us agraïm moltíssim aquests suggeriments i, en aquest sentit, des de la Junta Directiva us traslladem que no heu d'esperar a l'assemblea general per traslladar-la; teniu la bústia, si ens veieu per la casa, interpel·leu-nos i ens dieu: "Ei, que conec algú que podria portar". Feu-ho sense por, som oberts; és a dir, la casa és vostra i els actes són per a vosaltres. Així que moltes gràcies i que quedi aquesta idea d'obertura i transparència.

*Segueix Pedro Santos.* La pregunta següent ens la formula Emili Tost Felip i té a veure amb les visites a la Biblioteca, horari de diumenge.

**Emili Tost Felip.** Hola. L'horari de diumenge ja veig que l'heu comentat. Jo soc de l'època, igual que la presidenta en què tancaven a les 11 de la nit; vull dir que ara et trobes el diumenge una mica penjadet a dos quarts de set, però això ja s'ha tocat. Espero que, a mesura que millori la cosa econòmica, ho aneu aplicant amb això, posant un torn o el que sigui. Després hi ha una cosa que són els coixins de les butaques de la Biblioteca, que han anat desapareixent. No sé si se n'han anat caminant ells sols; hi ha molt pocs coixins. Després també hi ha el tema de les Cases Singulares. Abans es feien visites: hi havia un noi molt prudent que explicava les coses, però no entrava dins de la Biblioteca. La gent que estem estudiant o que estem treballant —o és igual—, la gent que estem dins d'una biblioteca veure passar per darrere teu 15-20 persones que et van mirant, nosaltres en principi estem en una biblioteca, no estem en un zoològic. Moltes gràcies per deixar-m'hi participar.

*Pedro Santos.* Moltes gràcies a vostè, senyor Emili Tost.

*Lluïsa Julià.* És un tema que també tenim damunt de la taula, que hem parlat amb el Sergi i amb la Rosa Maria, i que tractarem ben aviat, però ens aporta diners, però ho hem d'acabar de valorar.

*Pedro Santos.* Sí que m'agrada fer aquesta metàfora dels lords anglesos, que encara viuen en *manor houses* de campanya anglesa i que han de suportar també aquestes visites, perquè, si no, no es podrien viure en aquestes cases magnífiques. Doncs jo crec que a vegades ens ho hem d'aplicar també i reconeixem que pot ser una mica molest, però les visites també són curtes i tampoc s'hi paren molta estona. En tot cas, preguem disculpes i ho estem valorant; sempre ho estem valorant.

*Segueix Pedro Santos.* La pregunta següent la formula el soci Jordi Jové Mestres: caldria que s'expliqui el dèficit de 8.000 euros generat per l'Escola d'Esriptura. Jo entenc que la pregunta és molt clara, però si la vol ampliar...

**Jordi Jové Mestres.** Sí, la xifra del cas és simbòlica; el que passa és que si aquests 8.000 euros no s'haguessin produït, en comptes de 10.000 euros de guany, o sigui de resultat d'aquest any, haurien sigut 18.000. En tot cas, això ho he plantejat en el seu moment; he vist que les qüestions que afecten l'Escola d'Esriptura tenen una certa complexitat. Vull dir que cada vegada que surten a l'assemblea hi ha una certa complexitat, però el que en tot cas formulo és que si l'Ateneu està movent de l'ordre dels 2.300.000 i l'Escola d'Esriptura està

també movent més d'un milió —sembla que heu parlat d'un milió i mig—, jo no entenc que es parli tan poc de l'Escola d'Esriptura, que tingui tan poca atenció dins d'aquesta assemblea, És a dir, que algú altre hauria de donar alguna explicació més extensa, perquè ja simplement pel volum de xifra que es mou s'ha produït aquest dèficit, tenim que el 80% se'n va en professorat, però, no sé, a mi personalment em sembla que s'hauria de dir alguna cosa més, tenint en compte que és un tema que entenc que no és fàcil.

*Pedro Santos.* Moltes gràcies, Jordi. No sé si el tresorer-comptador o el vicepresident volen parlar.

*Daniel Faura.* Sí, tens raó que és complex. Simplement, aquí no es posa a votació perquè per estatuts no s'ha de posar votació. És cert que pot ser interessant fer una part més informativa seguint també el que comentava l'altra sòcia, per explicar una mica els números, que, com deia abans el Daniel, són fàcils en aquest sentit, però va bé que qui tingui interès per saber, ja que tenim el coneixement per poder-vos explicar, puguem fer un apartat, una sessió informativa específica per al tema de l'Escola d'Esriptura, sense cap problema.

*Pedro Santos.* Quedaran a l'acta totes les preguntes. Moltes gràcies, senyor Jové.

La intervenció següent la formula Joan Solé Camardons: reflexió i pregunta. En relació amb la reflexió, endavant.

**Joan Solé Camardons.** Gràcies, en primer lloc. El meu agraïment a tot el personal, Regidoria, Biblioteca, Comunicació, perquè jo sé que de vegades els donem molta feina, però la fan molt bé i molt ràpid, i també a tots els ponents i la coordinació que porta la vicepresidenta. Dit això, dues observacions. Una: es parla de vegades del restaurant, jo crec que és el bar jardí, que té uns ingressos de 39.000 euros, però, en canvi, es parla poc del restaurant Ateneu, que almenys jo fins ara hi havia anat —quan dic fins ara vull dir fa tres anys—; ara és impossible des del punt de vista gastronòmic, sanitari, de servei i d'atenció, però, en canvi, penso que aquest és el restaurant de l'Ateneu; l'altre és el bar, que està molt bé i el jardí sobretot, però crec que aquí s'ha de pensar bé quan s'acaba la concessió, etcètera. Per tant, aquesta és una primera cosa.

La segona, respecte al pressupost, en l'apartat de programació cultural hi ha un apartat nou que diu: "Projecte social i cultural amb entitats de Ciutat Vella": 100.000 euros. Proposta del pressupost del 24 executat el 23: zero. És a dir, aquests 100.000 euros són tres vegades més que la programació de totes les seccions. Suposo que això tindrà relació amb el que ha explicat abans la presidenta; suposo que les donarem entre cometes —per dir-ho d'alguna manera—, a les entitats, però algú ens les donarà a nosaltres. Se suposa, perquè, si no, no veig que els socis de l'Ateneu estiguin subvencionant els socis d'altres entitats. És a dir, expliqueu bé això, perquè és que, si no, no s'entén. I sobretot també el tema del voluntariat, que ja ha sortit en l'últim butlletí. Jo crec que s'ha d'explicar més i millor, ho dic perquè —per coneixement de causa— jo vaig ser un dels fundadors del voluntariat i he estat voluntari, però ara, si ho volem fer, hem de posar un correu electrònic, posar-ho allà; arribarà no se sap a on i ja veurem si ens ho diuen o no ens ho diuen. En canvi, potser ben articulat es podria fer a dintre del mateix l'Ateneu; és a dir, buscar un dia, una hora o uns dies i unes hores per fer aquests voluntaris. Jo en el moment que es faci així ho faré, perquè si he de donar el meu

correu a un lloc que em diguin: “Escolta, ara tu ves allà”. Jo vull fer el voluntariat aquí; per tant ,això, expliqueu-lo millor o penseu-ho millor. Gràcies.

*Isona Passola.* Començo per l'última: l'Ateneu té de la Generalitat una subvenció que es diu *exclosa*, que vol dir que ens permet fer les activitats que creguem culturals sense haver-nos de sotmetre a un programa concret. Aquest projecte dels nous catalans és un projecte que va amb unes subvencions a part a les quals podem tenir accés, perquè quan tens una subvenció exclosa, no en pots tenir una altra de la Generalitat. Però s'ha obert un programa que no es pot barrejar amb les activitats que comporta l'exclosa, que és aquest projecte pilot en el qual estem treballant i en el qual també entra la qüestió de les parelles lingüístiques i que, quan el tinguem vestit —penseu que això ho hem dit com a projectes de futur, com a reptes de futur—, ens queda un any de mandat i estem treballant amb la Direcció General de Política Lingüística, amb el Servei de Migració, per vestir aquest projecte. Un cop el tinguem vestit, el gran problema és que no s'han aprovat els pressupostos de moment i hi havia prevista una partida important, que era compatible amb l'exclosa de l'Ateneu. Tanmateix, de la mateixa manera les reformes arquitectòniques, són partides a part. Aquesta és una partida a part i no es pot barrejar amb l'altra.

I l'altra pregunta que ens ha fet anava sobre el bar de baix, el qual té llicència fins a l'any 26; és un gran tema i ens preocupa, però tenim molt clar que s'hauria de recuperar amb l'esperit de l'Ateneu. Ara estem en negociacions per veure si podem avançar-ho una mica, però és complicat, perquè tenen la llicència per fer-ho. Igualment, no et preocupis, que és un gran tema i el tenim al cap, i tenim projectes per fer-hi.

*Pedro Santos.* Bàsicament, per motius i limitacions contractuals i legals no es pot fer abans. I això també va enllaçat amb les despeses de 40.000 euros en advocats.

*Daniel Faura.* Pedro, perdona, només per ratificar el que deia la presidenta: jo crec que ho havia explicat abans, que la partida de 100.000 euros de despesa té una compensació amb ingressos. Crec que ho havia explicat, però ho reitero; no està només a despesa, està també a ingressos. Per tant, es compensa.

*Pedro Santos.* Que no hi ha cap subvenció dels socis d'activitats, sinó que senzillament cal afegir dimensions a l'Ateneu perquè surti d'aquesta façana, assumeixi un paper dins d'aquest barri, dins de la transformació que també està prevista per a les Rambles. No som els únics que ho estem fent: la Societat d'Amics de les Rambles ho està fent; el Cercle del Liceu, que diria que són una mica més distingits, també ho està fent amb entitats del Raval. És a dir, al final va d'assumir el nostre rol que tenim com a col·lectiu de socis respecte de la nostra situació, i això es vehicula a través de subvencions i a través de la vostra participació, però, en definitiva, no va que els socis subvencionem nosaltres aquesta activitat, sinó que participem en aquesta transformació que altres agents del barri estan movent també.

*Segueix Pedro Santos.* La pregunta següent ens la formula Maite Pons Pallarès: dibuix, voldria més activitats de cultura de dibuix i pintura.

Jo crec que aquesta la podria contestar jo: l'Alba Font Villar, nova ponent d'arts visuals, crec que estaria encantada d'escoltar propostes i, Maite, de donar suport a idees que puguis tenir. Si ho vols ampliar una mica, així consta en acta.

**Maite Pons Pallarès.** Gràcies. El dia de la Marató vam venir uns quants *sketchers* aquí i vam fer dibuixos al jardí i, d'aquestes activitats, se'n podien fer més, perquè hi ha molta gent jubilada que dibuixa pels carrers, amb *sketchers* o socis del Reial Cercle Artístic o del Cercle Artístic de Sant Lluç —com soc jo—, però aquí també trobo que es podia fer alguna cosa, perquè hi ha lloc, és un lloc cèntric i hi ha molta gent que inclús al bar —si fos una miqueta més baratet—, podria venir a fer activitats, es podria quedar a dinar i incrementaria una mica el tema: jo no sé si guanya molts diners l'Ateneu amb el bar, perquè ara s'han apujat els preus o tot és per la gent que té la concessió; no sé, el del jardí, no el de baix, perquè el de baix ara tampoc s'hi pot anar perquè està bastant molt més diferent d'abans. Ja està, només això. Gràcies.

*Pedro Santos.* La idea és fantàstica i de nou la recollim. Ho traslladarem a la Comissió de Cultura, amb la ponent d'Arts Visuals. De nou, la casa és vostra i tot és qüestió de parlar-ho, de trobar el moment i trobar la gent que ho vulgui fer.

*Pedro Santos.* La pregunta següent la formula el soci Jaume Tarrés Pujol: jardí i bar.

**Jaume Tarrés Pujol.** Sí, hola, és aprofundir en el tema del bar restaurant i del jardí, que la deriva que està prenent els socis no s'ho mereixen. Està molt deixat el jardí, està sobreocupat per la gent que ve de fora, sobretot turisme. Aquest jardí s'anuncia a totes les pàgines web de turistes. Aleshores, l'espai queda molt reduït per al soci; a mi una cambrera inclús m'han invitat a asseure'm als bancs on no vol asseure's ningú, perquè estaven ocupades les taules per dinar, i no és la primera vegada. El comportament del personal dista molt de ser correcte; aquesta és la deriva que està prenent el jardí. Jo crec que el soci té l'obligació de denunciar aquestes coses, perquè la deriva que està prenent aquest jardí cada vegada és pitjor; jo trobo cada vegada més gent de fora; no hi ha un control de qui entra i qui surt del bar restaurant, i la gent que va al bar restaurant, si puja per les instal·lacions, això qui ho controla? Això no ho controla ningú. L'Ateneu s'ha convertit en un campí qui pugui, i això cada vegada va a pitjor.

*Pedro Santos.* Senyor Tarrés, per la part de la crítica a l'estat del jardí, quan es parla de l'estat de l'arbrat i de la vegetació que hi ha, sí que tenim una limitació per la sequera. És una cosa que potser sí que podríem haver-la afegit, però hi ha tantes coses de gestió que decidim en cada Junta Directiva que segurament no sortiríem d'aquí avui. Tenim limitacions per regar les plantes i potser això fa que el jardí no llueixi en el millor dels estats, però, de nou, és una imposició normativa; no tenim alternativa, sí que l'aigua va brullant, però amb la limitació que ens és permès. Respecte de l'ocupació del restaurant, per a socis i no socis, aquí de nou es tracta de trobar un equilibri i lamento la seva experiència en aquesta vegada que li van suggerir. Tenim una comissió de seguiment molt estreta amb la concessió del bar bisetmanal; sí que és veritat que a vegades hi ha dificultats d'alguna persona que es pugui aventurar a pujar dalt, però en qualsevol cas sí que prenem nota de les incidències.

*Isona Passola.* A la Biblioteca s'hi entra amb carnet. Per tant, els bibliotecaris fan ensenyar el carnet. És veritat que el jardí no és el que era, però del restaurant que hem posat aquí ningú s'ha queixat del tracte; és la primera queixa que sento del tracte del servei. S'ha anat a buscar un restaurant que és un servei que també tenen a la Sala Beckett, que té sensibilitat cultural, que no és un restaurant qualsevol que només ve a fer diners, sinó que té una experiència molt gran perquè porta el restaurant de la Sala Beckett al Poblenou, que són una gent que

saben molt bé quin és el tarannà de l'Ateneu, que ens aporten uns diners, que tenim reunions periòdiques per fer el seguiment, que no és veritat que estigui ple de turistes. El sector cultural de la ciutat —i ho veiem cada dia— ve a dinar aquí, ve la presidenta de l'Institut d'Estudis Catalans, venen els historiadors; és a dir, evidentment s'ha creat un espai que, per ajudar a tenir més diners a l'Ateneu, amb un contingut cultural, ho hem seguit. És la primera queixa que sentim amb aquesta contundència, perquè la síndica del soci ha estat molt atenta a això; no hi ha hagut mai un accés de turistes. A més, ara hem pactat que no es facin grups grans; no ha passat mai que la gent que reserva —que s'ha de reservar— no tingui lloc per seure. T'ho dic perquè ho seguim molt; si no ho seguíssim de tan a prop, no t'ho diria. Ja hem entès la pregunta; no et pensis que no ens preocupa. En la mesura que recuperem el restaurant de baix i puguem repartir, segurament el jardí tornarà a ser una altra cosa. El problema que tenim en aquests moments és que no podem repartir la gent que ve a dinar al restaurant de baix i el de dalt, perquè no tenen res a veure, però efectivament una de les coses per les quals estem esperant recuperar el restaurant de baix és per això, i que consti que la gent està contenta amb el restaurant, perquè el restaurant ens ha obert a molta gent que no coneixia l'Ateneu, que gràcies a això han conegut l'Ateneu, que s'han preocupat per ser socis i que els feia molt respecte pujar aquí dalt. Tots els ateneus de Catalunya —i t'ho dic perquè tenim reunions amb ells periòdiques a la Federació d'Ateneus—, tots han obert el restaurant al públic, perquè és una manera no només de garantir-se uns recursos, sinó que és una manera d'obrir l'entitat al públic. Evidentment, s'ha de fer amb tacte i, evidentment, ho seguirem.

**Jaume Tarrés Pujol.** Això que diu vostè que l'Ateneu no hi ve gent de fora està faltant a la veritat. Està anunciat en totes les pàgines web com un lloc turístic per anar a dinar. Això no pot negar-ho, no digui que és un restaurant per als ateneïstes, no és veritat.

*Isona Passola.* Està obert al públic, evidentment, i s'anuncia, però no s'ha omplert de turistes l'Ateneu. La Junta en fa un seguiment periòdic; jo accepto el que vostè diu i, a més, em preocupa tant com a vostè. Nosaltres fem un seguiment periòdic del restaurant de l'Ateneu i hi insisteixo: quan puguem repartir el públic, serà molt diferent.

*Pedro Santos.* A mi m'agradaria fer una ampliació, perquè és veritat que a vegades costa entendre els contextos de les decisions que es prenen. Es van contactar amb moltíssims possibles concessionaris per agafar el bar jardí, amb estudis econòmics de viabilitat, i senzillament no era possible agafar ningú que agafés la concessió. Aquí els demanaria a tots que fessin un exercici de memòria, que tornéssim quatre anys enrere i pensessin en el servei que tenia al bar, on no hi havia pràcticament menús, on no venia de gust anar a dinar, sinó anar a prendre només un cafè. Aquesta decisió es va prendre amb una idea amb dos passos: la primera, que els que tenen la concessió, que tenien una experiència consolidada amb la Sala Beckett, que agafessin al jardí i, en un futur, que poguessin quedar-se a la part de baix; precisament, per aquesta idea de repartir. I en un futur si els números ho permeten, tornar a limitar l'accés al jardí als socis. De nou, això encara no és possible; tenim aquesta limitació contractual i normativa fins al 2026; però les decisions no són aleatòries, moltes a vegades provoquen petites incomoditats en l'ús que en puguem tenir, però la Junta ja hi treballa per trobar aquesta solució. Els informo que els estudis de viabilitat ens donaven durant mesos —de fet, no sé si ho recorden, que durant alguns mesos va estar tancat— ningú volia agafar. Recordo aquell marbre amb tres tristes magdalenes i només uns cafès; allò era el nostre servei de bar fa tres anys.

*Pedro Santos.* Ara sí que he de passar a aquestes últimes tres preguntes que tenim dels tres socis. Pol Villaverde Cortadellas: funcionament econòmic del bar Jardí.

**Pol Villaverde Cortadellas.** Seré molt breu, i insisteixo en la qüestió del funcionament del bar jardí, perquè jo crec que coincidim que la millora respecte de fa uns anys és indiscutible, però alhora m'agradaria —si ens ho podeu aclarir— saber quines són les condicions econòmiques del funcionament actual del bar. És a dir, si omplim el bar absolutament, qui se'n beneficia; si això és també part d'aquest projecte més gran, que trobo molt adient de poder optar amb aquests concessionaris actuals, la possibilitat que ocupin l'ATN, que suposaria segurament també una millora qualitativa molt gran respecte al que tenim ara. I si és per això que actualment hi ha una certa voluntat que vagi bé el jardí també econòmicament. Llavors la meua pregunta és molt concreta: com funciona la concessió? Què cobra l'ATN, quina quantitat i amb quina periodicitat per aquesta concessió? Si hi ha alguna mena de comissió o benefici afegit per part de l'ATN en funció del volum de negoci que tingui aquest jardí, perquè jo crec que és en l'interès de tots que el jardí vagi bé, però m'agradaria entendre quina és l'estat de les coses actualment en aquest sentit. Això és tot.

*Ricard Faura.* L'import el tens en el pressupost. Hi figura exactament en una partida. I, en aquest cas, el 2023 va ser de 35.345 euros. I aquí també hi ha —això si vols, ja t'ho busco exactament—, hi ha un increment d'aquest retorn cap a l'Ateneu del 5%, a partir d'un lloguer que hi ha a la partida específica. (A partir dels 30.000, em sembla que era). Però aquí hi ha un increment d'aquest 5% de retorn cap a l'Ateneu. Però el lloguer que hi ha mensual és el que veus aquí, que apareix en la partida específica de la cafeteria bar-jardí.

**Pol Villaverde Cortadellas.** És un lloguer amb un cànon establert?

*Daniel Faura.* Sí. El que pot sorprendre també és que la previsió de l'any 2024 és inferior al 2023. Té una explicació: és un pacte que s'ha fet; no és que s'hagi reduït el cànon fix, sinó que s'ha fet un pacte amb el concessionari de renovar l'aire condicionat, que és un problema de la propietat, que estava en unes condicions no massa salubres. Per tant, les condicions eren absolutament inexistents, i s'ha assumit el 50% de la inversió per part del concessionari i el 50% per part de l'Ateneu. I per això hi ha una reducció de l'ingrés via aquesta subvenció.

*Pedro Santos.* L'aire condicionat de la cuina; per tant, de les condicions dels treballadors que treballen al servei, a part. Bé, també, de nou, convido a la reflexió, perquè s'han augmentat les taules —veuran que són diferents, no són les taules de jocs de 1906—; també s'han augmentat les cadires; s'ha millorat la il·luminació; hi ha el jazz els dissabtes. És a dir, que qualsevol temps passat sembla millor a vegades, que diuen.

*Segueix Pedro Santos.* L'última intervenció, Xavier Corneli Claret Serra, de nou, amb el jardí del bar: informació.

**Xavier Corneli Claret Serra.** Simplement, un parell de reflexions. És curiós que, quan es parla del jardí, es parla del jardí de l'Ateneu, i, en canvi, quan es parla del bar és quan es discrimina el Jardí. Hi ha un sentiment per part de més d'uns quants socis, dels quals alguns aquí se n'han fet reflex, que el jardí passa a ser més un complement del bar que no pas de l'Ateneu. Compte amb això.



Segon tema. Si tan clar hi ha el que s'ha fet, l'esforç que hi ha hagut, les dificultats que hi va haver en aquell moment que hi havia tres magdalenes i un cafè amb llet aigualit, que es faci una enquesta amb els socis; és una cosa molt senzilla. La junta, en aquest moment de canvi, perquè el jardí de l'Ateneu és part consubstancial de l'estada confortable del soci, més enllà de si t'obliguen o no a consumir. Compte amb això. Hi ha moltes maneres indirectes d'obligar-te a consumir; per exemple, parant taula per dinar. Llavors, feu una enquesta, digueu com era abans, fins i tot, contrasteu-la i demaneu quina és l'opinió del soci. I si tan clar està que hi ha un seguiment i es fa un control periòdic, allà quedarà reflectit. I si més no, pel mateix preu, la Junta tindrà una cosa seriosa per part dels socis. Si no, aquesta reflexió s'anirà repetint, amb l'agreujant que pugui això empitjorar. És molt sensible el soci, el seu estat de confort, respecte a la sala d'estar, sigui per fer una migdiada o per veure on haurien de desplaçar-se unes boles amb un billar que pràcticament no ajuda a ningú, però sí que tècnicament està en el lloc adequat, però que pot ser un impediment per descansar o per anar al jardí, o senzillament veure com es mouen els ocells.

*Isona Passola.* Jo crec que molts esteu opinant sobre això i, per tant, ho hem de tenir present. És veritat que si hi vas a les 10 del matí, pots estar fins a l'hora de dinar amb una soledat i encara sents el soroll de l'aigua; és a dir, tens moltes hores per estar al jardí. Hi ha molta gent que treballa al jardí aquesta estona, fins a les hores dels àpats. No t'obliguen mai a consumir, entre altres coses perquè no s'ocupen mai totes les taules.

Una altra cosa que us vull dir és que no us penseu que va tan bé. Per exemple, a les nits, i mira que és un lloc meravellós, ha fet una calor horrorosa a l'estiu passat, no ha anat tan bé. Quan nosaltres buscàvem algú per al bar, vam veure cinc empreses; vam veure unes empreses que no tenien res a veure amb l'Ateneu, que venien senzillament a fer turistes i a servir. D'entrada, hi ha un element molt dissuasiu. A l'Ateneu has de pujar per anar al restaurant. Ho has de saber. Tu l'has de conèixer. La gent que ve al jardí el coneixen; joestic encantada i el podem fer l'estudi. Ens preocupa i ens ocupa, i hi dediquem moltes hores. I és més, us estem dient que una de les alternatives que ara no podem fer servir és quan puguem fer servir el de baix. Tant de bo, poguéssim avançar el venciment del restaurant de baix, perquè això canviaria moltes coses. Mentrestant, hem passat de tenir un servei que feia dos anys que no pagaven els lloguers, que servien vint menús, a tenir un servei de gent sensible al que és l'Ateneu, que això que hi ha turistes estem molt a prop i molt estudiat, i no és veritat. El Toni i els del bar saben perfectament qui ve, entre altres coses, perquè fan descomptes als socis. Saben el percentatge de socis que hi venen a menjar i de la gent de fora.

*Xavier Corneli Claret Serra.* Aquests 500 socis que han tornat i que voleu multiplicar amb altres 500 fins a arribar als 4.000, aquesta nova arribada —o en part tornada— també són gent que demana —si eren d'abans— les condicions que hi podia haver quant a aquest tipus d'estada —no he dit servei de bar, estada al jardí—, perquè si assimilem el jardí com un complement més d'un bar amb encant, ens estarem equivocant a l'Ateneu.

*Ricard Faura.* Només un apunt. El tema de l'enquesta existeix. La teniu a l'abast tots els socis. Es va publicar. És una aquesta que va molt més enllà del tema del bar. És un univers molt alt i hi ha moltes preguntes. Hi ha una que diu: "Com valores el bar cafeteria del jardí de l'Ateneu? Sobre 5 és 365. No és excel·lent, però no és dolent. Després tenim les valoracions del restaurant de baix, la biblioteca..."

*Xavier Corneli Claret Serra.* Sí, però una enquesta passa com tot. Com més amplies l'àmbit, menys concret.. He dit una enquesta concretament d'aquest tema, no de tots els temes genèrics que hi pot haver. Si tu vas ampliant més, disperses el focus de l'enquesta. Estàvem parlant d'una cosa en què s'ha insistit i que s'ha repetit aquí.

Segon tema que volia comentar respecte a temes estrictament econòmics: hi ha dos temes que queden confusos, o almenys per a mi. Un és el tema permanent de l'Escola d'Esriptura, que directament o indirectament ha sorgit. De fet, hi ha un plantejament dient: "Escolta'm, si tan gros és aquest vaixell i tan poc lluny ens porta, què hi fem?" Segona: l'explicació sobre això que ambiguament s'ha dit que es podria donar, hi ha hagut un punt d'aquesta informació com si fos parcial. Veniu uns quants i us explicarem de què es tracta. Home, jo penso que en això segurament estic equivocat. Jo penso que en un lloc on el soci està present s'hauria d'anar clarament i dir: "Mira, escolta'm, pel que nosaltres hem pogut saber —sigui ara, sigui fa dos mesos o fa dos anys—, la situació és aquesta i les condicions d'aquesta escola, doncs allò que diuen els cosins aquells: "Lo dado por lo servido", sembla ser. No sé, alguna explicació més potent, més sòlida, més consistent, fins i tot des del punt de vista estrictament econòmic que hi ha aquí. Segon tema: el tema del projecte social. Més d'una persona que s'ha mirat una mica els números, que és la part dura, ha dit que aquí hi ha 100.000 euros i més d'un òbviament s'ha preguntat: "Què passa? Que hi ha una part de l'Ateneu que, amb aquest projecte, tampoc s'ha acabat d'explicar massa bé deriva cap a un centre cívic o l'està subvencionant al soci? No són paraules més.

*Pedro Santos.* Jo crec que aquest punt ha sortit.

**Xavier Corneli Claret Serra.** Jo l'únic que dic és que si hi ha aquesta despesa amb una subvenció *ad hoc*, que hi surti també la subvenció? No, no està explicitada en els comptes. Clar que sí. No, està en conjunt, no està explicitada. Llavors dic, si hi ha un ingrés, que és una subvenció per part d'un organisme públic per aconseguir aquest objectiu, i dius està aquí, expressa-la també amb la mateixa claredat que està en el capítol de les despeses. És tot. Tècnicament, és això. I després, un altre suggeriment de tipus econòmic. Si us plau, poseu sempre els números de l'any anterior reals. No solament en el pressupost. És una bona política, com heu fet amb alguna de les diapositives aquí, posar la realitat de l'any anterior. De manera que tindries tres anys: realitat de l'any anterior, realitat de l'anterior i el pressupost.

*Ricard Faura.* S'han dit una sèrie d'incerteses aquí. El que ensenyem és el tancament del pressupost real executat. Després ho acompanyem amb les auditories, que són els que repassen fil per randa els números que presentem i estan amb les recomanacions que ha comentat el Daniel abans. O sigui, que no són fabulacions, són números tancats reals.

**Xavier Corneli Claret Serra.** Que ajuda a entendre els números tenir dos exercicis reals, no solament el pressupost. Això és l'únic que dic. No hi ha cap crítica. És simplement una cosa informativa.

*Ricard Faura.* Ja, però és el que presentem els reals. I el 2024 no podem presentar els reals perquè és una projecció.

**Xavier Corneli Claret Serra.** No, no, el 2022-2023 i el pressupost del 2024. Això és el que volia dir. És un tema purament de presentació dels estats financers. Oblideu-vos-hi. Si hi ha

una despesa i està vinculada a un ingrés, aquest ingrés ha de ser tan explícit com la despesa específica que hi ha.

*Ricard Faura.* No hi ha subvenció encara. El que hi ha està demanat. Si el tenim, es contraresta amb la subvenció. Si no... és un pressupost.

*Pedro Santos.* És un pressupost, senyor Claret.

*Ricard Faura.* I del tema de l'Escola ja ho hem parlat i no es tracta d'uns pocs, sinó de tots i amb el detall que sigui necessari. A part, hem presentat també —i estan a disposició— els comptes de l'escola amb l'auditoria també passada, explicada amb un document suficientment extens. O sigui que tampoc m'agradaria que es donés aquesta visió d'obscurantisme, quan tot està a l'abast de tothom; tots els números estan per a tothom i no podria ser d'altra manera, perquè l'Escola d'Espectacles és propietat de l'Ateneu i dels socis de l'Ateneu. Llavors, el que estem dient és per la gent que vulgui conèixer més, que tingui aquest neguit d'anar més enllà, doncs, el que calgui. És el contrari del que hem semblat entendre del que es deia aquí.

### **Votació del balanç i del compte de resultats.**

L'Assemblea va aprovar tant el compte de resultats de 2023 (72 vots favorables i 2 vots en blanc d'un total de 74 vots emesos) com els pressupostos per al 2024 (78 vots favorables i 3 vots en blanc d'un total de 81 vots emesos).

Balanç i compte de resultats de 2023:

A favor: 72  
En blanc: 2  
Abstencions: 0

Pressupostos per al 2024

A favor: 78  
En blanc: 3  
Abstencions: 0

Després del torn d'intervencions, Pedro Santos fa el comiat de l'assemblea.

*Pedro Santos.* Bé, amb aquesta última pregunta, donem per finalitzada aquesta assemblea general. M'agradaria agrair a tots els socis, sòcies, ponents, gestors de seccions, treballadores i treballadors de la casa, membres de la Junta directiva que han vingut i que ens han acompanyat avui, també membres de les tertúlies —que us veig al fons—, i com a membre de la Junta i ja no com a secretari de l'assemblea, us animo que feu l'Ateneu més vostre que mai. Aquestes preguntes incòmodes i còmodes que ens feu ens agraden i ens impulsen a fer-ho més i millor. Ens esforcem molt i, de nou, recollint les paraules de la presidenta, ho fem voluntàriament —i a més amb risc d'assumir responsabilitats de tot tipus, civils i penals—, tot i que això no és una excusa per deixar de fer-ho el millor possible, però que volem que sigueu conscients que ens dediquem molt al vostre benestar i a transformar

l'Ateneu. Així que, de nou, us animo que participeu en la vida i la gestió d'aquesta casa per totes les vies que ja coneixeu: la bústia, la síndica de socis, a nosaltres també, trobeu-nos i interpel·leu-nos. Moltes gràcies per venir i bona nit.

Gràcies.

Ricard Faura i Homedes  
Secretari

Vistiplau

Isona Passola i Vidal  
Presidenta